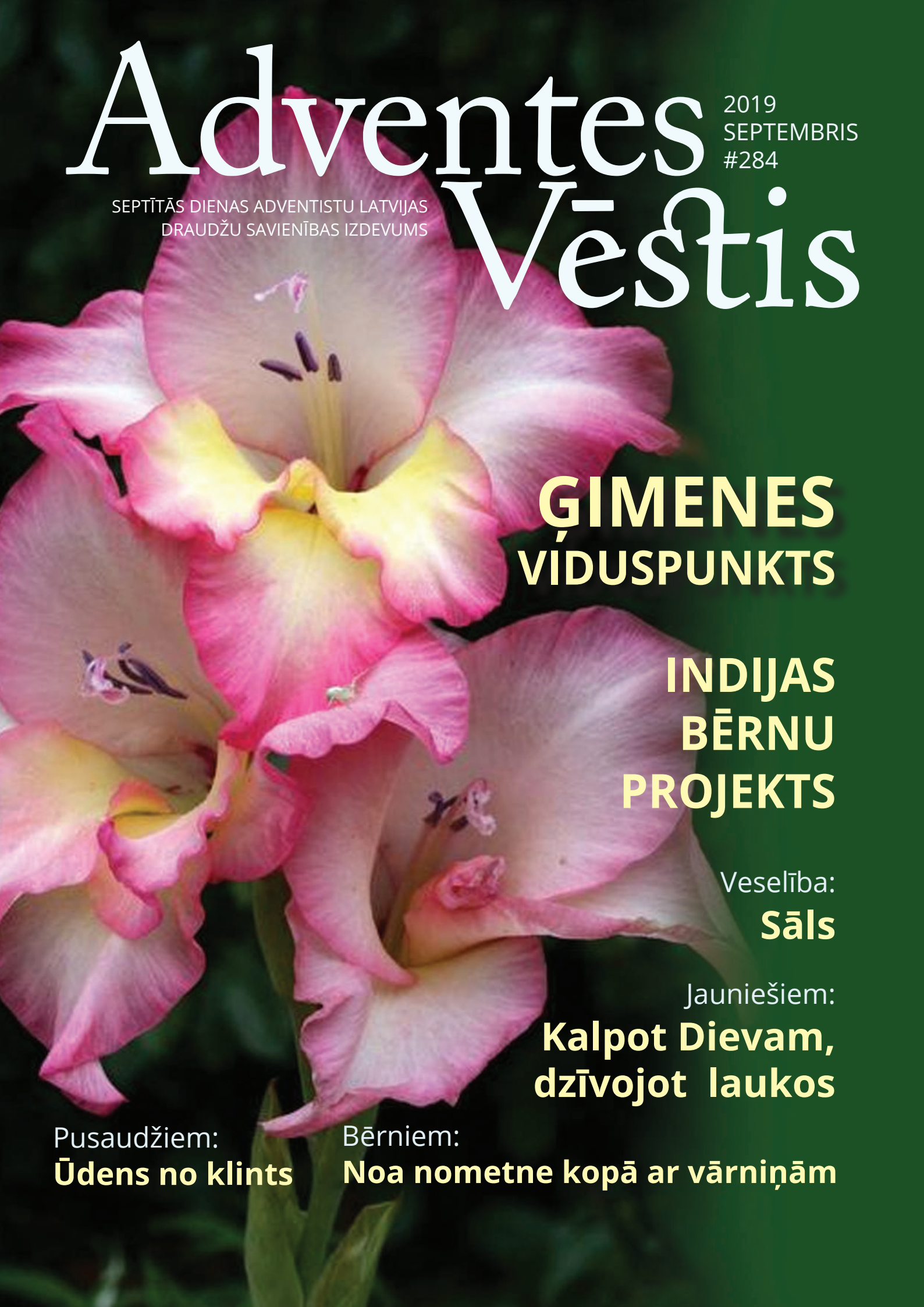

A close-up photograph of several pink and yellow gladioli flowers in full bloom, set against a dark green background. The flowers have large, trumpet-shaped petals with a gradient from pale yellow at the base to vibrant pink at the edges. The stamens are dark purple.

Adventes Vēstis

2019
SEPTEMBRIS
#284

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU LATVIJAS
DRAUDŽU SAVIENĪBAS IZDEVUMS

**ĢIMENES
VĪDUSPUNKTS**

**INDIJAS
BĒRNU
PROJEKTS**

Veselība:
Sāls

Jauniešiem:
**Kalpot Dievam,
dzīvojot laukos**

Pusaudžiem:
Ūdens no klints

Bērniem:
Noa nometne kopā ar vārniņām

Saturs:

- 04** LATVIJAS ZIŅAS
- 07** AKTUĀLS JAUTĀJUMS
Kāpēc angļu valodā baznīcu dēvē “church”?
- 08** VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Sastapt Dievu
- 11** MISIJA
Indijas bērnu projekts – astotais mācību gads
- 14** TĒMA
Ģimenes viduspunkts
- 17** VESELĪBA
Sāls
- 18** PA BĪBELES LAPPUSĒM
Atklāsmes grāmata. Apokalipses kopsavilkums, 9. daļa
- 20** SABATSKOLA
Sabatskolas elementi: apkārtējās sabiedrības aizsniegšana caur sabatskolu
- 22** JAUNIEŠI
Kalpot Dievam, dzīvojot laukos
- 24** PUSAUDŽI
Ūdens no klints
- 26** BĒRNI
Noa nometne kopā ar vārniņām

Adventes Vēstis ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Vineta KRAULIŅA,
Vilnis LATGALIS, Mārīte LIPSKA,
Ance MOŽEIKO, Andris PEŠELIS,
Edija SUBATOVIČA

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt adventesvestis@inbox.lv.

Sveicināti, mīļie lasītāji!

Vai esat redzējuši, kā zied virši? Mežā visi klajumi un pakalni mirdz violetā krāšņumā. Un tā smarža – saldi rūgtenā, smeldzīgā... Tā smaržo rudens un skumjas pēc aizgājušās vasaras. Pat tad, ja saulīte vēl silda un visi dārzi košu ziedu pilni, tā saldā smeldze sirdī iezogas katru gadu no jauna. Vai ne?

Vasara ir galā, galā atvaļinājumi un ceļojumi, vēlī, nesteidzīgie rīti. Esam atpakaļ darbos, skolās, ikdienas rosībā, un arī tas ir skaisti, jo vienu nevarētu izbaudīt, ja nebūtu otra.

Šajā reizē par žurnāla galveno tēmu esam izraudzījušies Tēva dienu. Tētis katra bērna dzīvē ir ļoti īpašs cilvēks. Arī tad, ja attiecības ar tēti dažādu iemeslu dēļ nav izveidojušās tādas, kā gribētos, ikviena bērna sirdī tētim ir un paliek īpaša vieta, jo tētis ir... TĒTIS! Spēks un mīlums, miers un drošība, stiprās rokas, kas apskauj un sasilda, un vēl tik daudz kas cits šai vienā īpašajā cilvēkā.

Attiecības ar mūsu zemes tēti kaut ko stāsta arī par Tēvu Debesīs, un tiem bērniem, kuri, iespējams, auguši, nepazīstot savu zemes tēti, ir divkārtš prieks par to, ka Dievs mums ļauj Sevi saukt šai mīļajā un īpašajā vārdā – Abba – Tēti!

Lai tēmas raksts un pārējie septembra žurnāla materiāli sniedz jums iedvesmu, iepriecinājumu un atklāj ko jaunu! Paldies, ka esat ar mums!

Anitra Roze,
AV galvenā redaktore

Skolās un augstskolās ir sācies jaunais mācību gads, tāpēc apsveicu visus, kuri uzsāks vai turpinās mācības un studijas!

Būtībā cilvēks sāk mācīties un iepazīt pasauli jau no pirmajām savas dzīves dienām, un šis process turpinās visas dzīves garumā. Spēja mācīties, apgūt jaunas zināšanas un iemaņas ir ne tikai dzīves nepieciešamība, bet arī liela privilēģija un svētība. Mācīšanās jebkurā vecumā ir aizraujošs process, pie tam iespējas šodien ir ļoti plašas, varētu teikt – gandrīz vai bezgalīgas.

Tā kā cilvēks ir garīga būtne, kas radīta Dieva līdzībā, tad svarīgākā izglītības sastāvdaļa ir saistīta ar Dieva iepazīšanu, ko Zālamans novērtēja kā visas gudrības iesākumu un pamatu.

Kristus aicinājums ir ne tikai pieņemt Viņu kā savu Glābēju, bet arī kļūt par Viņa mācekli un sekotāju reālajā dzīvē, apgūstot mācības, kas nav iekļautas skolu un augstskolu programmās – “Nemiet

uz sevi Manu jūgu, mācieties no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm. Jo Mans jūgs ir patīkams un Mana nasta viegla.» (Mateja 11:29, 30)

Lai gan garīgās mūžizglītības process ir plašs un šķietami visaptverošs, tomēr šeit vīrs zemes tas atrodas izziņas procesa pašā sākumstadijā, un pilnveidošanās turpināsies visā mūžībā. Tomēr arī tas vēl nenozīmē atziņas un izpratnes pilnības sasniegšanu vai mācīšanās procesa noslēgumu... “Ja radītajām būtnēm būtu iespējams iegūt pilnīgu izpratni par Dievu un Viņa darbiem, tad, to sasniegušām, tām vairs nebūtu patiesību, ko atklāt, nebūtu pieaugšanas zināšanās, ne arī iespēju tālākai prāta vai sirds attīstībai. Dievs vairs nebūtu Visaugstākais, un cilvēks, sasniedzis zināšanu un spēju robežu, pārtrauktu virzīties uz priekšu. Pateiksimies Dievam, ka tas tā nav. Dievs ir bezgalīgs; Viņā ir “visas gudrības un atziņas

bagātības” (Kolosiešiem 2:3). Visā mūžībā cilvēki varēs vēl vairāk meklēt un mācīties, un tomēr nekad tie neizsmels Viņa gudrības, laipnības un spēka bagātības.” (“Ceļš pie Kristus” 114. lpp.) Tas ir ļoti iedvesmojošs vēstījums – Dieva gudrības dziļumi ir tik neaptverami un neizsmeļami, ka mācīšanās nekad nebeigsies, bet tikai sasniegs arvien augstāku un augstāku pakāpi.

Pieņemsim ar prieku un pateicību katru šodien doto iespēju mācīties no Kristus to, kas palīdzēs mums piedzīvot brīnišķīgu un nebeidzamu izziņas procesu visā mūžībā!

Vilnis Latgalis,
SDA Latvijas draudžu
savienības prezidents

TUKUMS – ĶEMERI – TALSI – TUKUMS

20. jūlijs – saulaina sabata diena. Dievkalpojums beidzies, un kora dziedātāji atstāj zāli steidzīgāk nekā parasti. Kādēļ? Viņus gaida koncerts Ķemerās.

SIA pansionāts „Dzimtene” ir mūsu draudzes brāļa Arņa Irbes darbavieta. Esam dzirdējuši par pansionāta iemītnieku slimību, atkarību, dažādu nelaimju izpostītām dzīvēm. Esam lūguši par viņa darbu un šiem cilvēkiem, jo Arnis cenšas sarunās tiem atklāt vienīgo iespēju cerībai un nākotnei – Jēzu Kristu. Tas vairāk ir kapelāna, ne sociālā darbinieka darbs. Pansionāta vadība tam ir piekritusi.

Piebraucam pie skaistas, saules apmirdzētas ēkas un dodamies uz zāli. Klausītāju ir ap trīsdesmit, daudzi sēd ratiņkrēslos. Koncerta programmas vadītājs Ojārs Birziņš stāsta par Pestītāja mīlestību, par Viņa upuri, lai neviens cilvēks nepaliktu grēka postā, bet atjaunotu attiecības ar Dievu. Dziesmas stāsta par iespēju nākt pie Glābēja tādām, kādi esam,

nākt lūgšanās Dieva priekšā, par Debesu Tēva gatavību palīdzēt. Koris dzied kopā ar bērniem: “Nāc Tēva mājās!”. Daiga Jurgute un Kaspars Giberts runā dzeju. Īpaši aizkustinoša ir Daigas runātā dzeja krievu valodā. Klausītāju uzmanību piesaista arī deviņgadīgās Evelīnas klavieru solo. Nobeigumā tiek aicināti no izdalītajām lapiņām kopā dziedāt svētību dziesmu „Dieva svētība lai katru dien”. Bet daudzi klusē. Pēc koncerta, kā parasti to daru, vēlos aprunāties ar klausītājiem, bet sarunas nevedas. Arnis paskaidro, ka daudzi nerunā latviski, ir noslēgti un ar svešiniekiem sarunā neiesaistās, bet vairāki ir novērtējuši koncertu pozitīvi, kaut šādas dziesmas viņiem ir svešas. Citi ir sirsnīgi pateicīgi par skaistu brīdi pelēkā iedienā. No zāles ar ratiņiem aizbrauc, aizklibo dzīves nomākti cilvēki. Diena liekas kļuvusi tumša un auksta.

Atkal švīkst mašīnu riepas, aiz logiem aiztraucas mežs un lauki. Par tuvošanos Talsiem liecina ne tikai

ceļa zīmes, bet arī daudzās stārķu ligzdas ar jaunajiem stārķiņiem. Mēs braucam apsveikt dzimšanas dienā mūsu bijušo mācītāju Andreju Zilgalvi. Koristi atveduši apsveikuma dziesmas, Dace un Alise Bičoles pasniedz dāvanu no draudzes locekļiem. Smaga slimība ir padarījusi lēnāku Andreja soli, vairs nedzirdam viņa svētrunas, bet Bībeles izpēti laikā viņa piezīmes ir kā zelta graudi. Arī savā nespēkā viņš turpina kalpot, ar stipru ticību Dievam un drošu uzticību apsoliņumiem stiprinot mūs – varošos. Pēc gardām pusdienām dodamies aplūkot Intas rūpīgi kopto dārzu. Par katru augu un ziedu ir stāsts – gluži kā botāniskajā dārzā.

Mūsu ir daudz – ap pussimts cilvēku, bet visus apņem Intas un Andreja viesmīlība. Atkal ir spožas saules pieliet Dieva žēlastības diena.

*Braucienā piedalījās Daina Sproģe,
Tukuma draudze*

ATSKATS KRISTUS ATKLĀSMĒ

Ir pagājis kāds laiciņš kopš pirmā ceturkšņa sabatskolas Bībeles izpētes tēmas par Atklāsmes grāmatu, taču kas mums ir palicis atmiņā?

Šī bija pirmā reize daudzu gadu garumā, kad Jēzus Kristus atklāsmē tika pievērsta lielāka uzmanība. Katrs pats varēja lasīt un pētīt, lūdzot pēc Svētā Gara vadības un palīdzības saprast lasīto. Atšķirībā no daudzajiem semināriem varējām atklāti dalīties pārdomās par saprasto un vienlaicīgi neizprasto brīdinājuma vēsti mums, kas dzīvojam pašas laika beigās. Šodien kā nekad agrāk ir svarīgi saprast, ko katram no mums personīgi nozīmē Atklāsmes grāmatas vēsts. Vai mēs kā draudze esam vienoti Kristus atziņā? Vai virzāmies uz to vienoto skatījumu un ticību, kāda bija tiem atlikušajiem, kuri 1843., 1844. gadā pasludināja Kristus drīzo nākšanu?

Septītās dienas adventistu Rīgas 7. draudzē pavasarī tika veikta aptauja, kuras mērķi bija: 1) noskaidrot, kā 1. ceturkšņa sabatskola uzrunājusi draudzi kopumā, 2) pamudināt turpināt pētīt Atklāsmes grāmatu. Aptaujā tika norādīti četri jautājumi, kurus

vēlos līdzdalīt arī “Adventes Vēstu” lasītājiem. Tie bija šādi: 1. Vai pirmā ceturkšņa sabatskola par Atklāsmes gramatu ir pamudinājusi to turpināt lasīt un pētīt? 2. Kāda ir Atklāsmes grāmatas centrālā vēsts? 3. Kā tu vērtē draudzes kopējo izpratni par Atklāsmes gramatu un tās centrālo vēsti? Vai tā ir vienota, vai arī ir daudz atšķirīgu uzskatu? 4. Vai, pētot un lasot Atklāsmes grāmatu, ir padziļinājusies Tava izpratne par Trīs eņģeļu vēsts pasludināšanu – kā mēs to gan katrs individuāli, gan kā draudze varam šodien atklāt tiem, kuri šo vēsti nav dzirdējuši? Vai tas mums vispār ir jādara?

Tie, kuri aizpildīja anketas, lielākoties apstiprināja, ka jūt pamudinājumu turpināt pētīt un ņemt vērā Kristus atklāsmē sniegtos brīdinājumus. Atbildēs parādās aicinājums nebūt vienaldzīgiem, bet, lūdzot Dieva vadību un gudrību, aicināt pazudušos atpakaļ pie Radītāja un mūsu Glābēja, vienlaicīgi brīdinot no viltus pielūgsmes pieņemšanas. No aptaujas var secināt, ka mums ir nepieciešams turpināt īpaši pētīt Trīs eņģeļu vēsti, kuru pasludināšana ir mums tieši uzticēta.

Taču neatkarīgi no aptaujas, novērojot draudzes iesaistīšanos, ir pamanīts, ka mums pietrūkst vēlēšanās pēc dziļākas izpētes, jo bieži vien Atklāsmes grāmata tika pētīta, izmantojot sabatskolas materiālā atrodamās atbildes. Daži, kuri aizpildīja aptaujas, izcēla to, cik svarīgi ir, lai draudzei nezūd aktualitāte pētīt šo grāmatu, nebaudoties atklāt kaut ko jaunu, kas nav pretrunā ar mums jau doto gaismu.

Vēl ir dots laiks pilnībā nodoties Dievam, pilnībā pakļaut Viņa vadībai savu prātu un sirdi, lai, dzīvojot Jēzū un staigājot Svētajā Garā, mēs degtu un augtu Dieva atziņā un mīlestībā, un pasludinātu Kristus nākšanu.

“Svētīgs tas, kas lasa, un tie, kas klausās pravieša vēstījuma vārdus un tur to, kas šeit rakstīts; jo noliktais laiks ir tuvu. Redzi, Viņš nāk uz padebešiem; Viņu redzēs katra acs un tie, kas viņu dūruši; par viņu vaimanās visas zemes ciltis. Jā! Amen!” (Atkl.gr 1:3,7)

*Roberts Patmalnieks,
Rīgas 7. draudze*

BRĪVDABAS DIEVKALPOJUMS JĒKABPILS DRAUDZĒ

Brīnišķīgā 27. jūlija sabata rītā Kūku pagasta Eglītēs, netālu no Jēkabpils, pulcējās Dieva bērni no Jēkabpils, Līvānu, Aizkraukles un vairākām citām draudzēm, lai pagodinātu Radītāju un vienotos kopīgā pielūgsmē un sadraudzībā. Tur mūs laipni uzņēma māsa Sandra un brālis Raivo. Dinamiskā sabatskolas nodarbība, uzrunājošā Laimoņa Tomsona svētruna un skaistie muzikālie priekšnesumi nevienu neatstāja vienaldzīgu. Arī bērniem bija savas īpašas nodarbības par to, kā izturēties lūgšanas laikā, kā arī radošā darbnīca. Šis brīvdabas dievkalpojums bija patiesa svētība katram tā apmeklētājam, lielam un mazam. Paldies jaukajai ģimenei, kas mūs uzņēma. Paldies visiem, kas kalpoja un iepriecināja. Pateicība mūsu Debesu Tēvam par šo skaisto un piepildīto sabata dienu!

Antra Galiņa, Jēkabpils draudze

“VESELĪBAS MINISTRIJA VĒLAS NODROŠINĀT IEDZĪVOTĀJIEM VESELĪBU PĒC DIEVA PLĀNA”

Šos vārdus 2019. gada pavasarī notikušajā konferencē izteica Lietuvas veselības ministrs Aurelijus Verīga (*Aurelijus Veryga*), un par to ziņoja Lietuvas sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu portāls LRT. Ziņojumā teikts, ka, samazinot ārstu rezidentu skaitu, palielināsies finansējums veselīga dzīvesveida speciālistu nodrošināšanai. Šim mērķim valdība šogad piešķirusi 10 miljonus eiro. Programmas veselīga dzīvesveida speciālistu sagatavošanai Lietuvas valdība sāka veidot jau 2016. gadā, un palīdzību šīs programmas izstrādē snieguši speciālisti no Loma Lindas universitātes (ASV), kura pasaulē pazīstama kā Septītās dienas adventistu zinātnes centrs.

Portāls informē lasītājus, ka SDA ir kristīga reliģiska sabiedrība, pasaules veselīga dzīvesveida līdere, kas skaidro veselības principus pēc Dieva plāna, un piebilst: “Šis kustības lielās ietekmes dēļ veselības sektorā,

tās darbības politiku mēdz dēvēt par medicīnas evaņģēlismu.”

Veselīgā dzīvesveida programmas atbalstītāji Lietuvā uzsver, ka, apgūstot un ievērojot veselīga dzīvesveida principus, iedzīvotāji mazāk noslogos ģimenes ārstus. Jāpiebilst, ka Lietuva ir pirmā no ES valstīm, kura sākusī gatavot veselīga dzīvesveida speciālistus. Programmas izstrādātāji devās apgūt pieredzi uz Loma Lindas universitāti, un esošā programma ir tapusi pēc Loma Lindas universitātes un vēl vienas adventistu izglītības iestādes – Amerikas Veselīga dzīvesveida medicīnas koledžas – programmu parauga. Tiek uzsvērts arī tas, ka, atbilstoši šai programmai, veselīga dzīvesveida pamats ir veģetārs un vegānisks uzturs.

LRT iztaujātais Lietuvas SDA draudzes sludinātājs Gintars Nekis teica: “Ļoti svarīgi ir saprast Dieva plānu. Zinātne apstiprina, ka Bībeles

pirmajās grāmatās teiktais par uzturu, dzīvesveidu un morālajām vērtībām ir paties. Tas ir ceļš uz veselību.”

(Informācijas avots: LRT.LT. Sveikatos apsargos ministrija nori gyventojus sveikatininti pagal Dievo planą.)

*No lietuviešu valodas tulkoja
Eiženijs Līcīte*

**15. septembrī
plkst. 14:00
Tukumā, Durbes pili
notiks**

**Adventistu Baznīcas
Tukuma draudzes**

**95. gadadienas
svētku noslēguma**

KONCERTS

Piedalās:

Madara Liepiņa (vijole)

Roberto Muttoni (*Veronas (Itālija) konservatorijas profesors*) (vijole)

Daumants Liepiņš (klavieres)

Skanēs:

P. Nardīni, G. F. Hendeļa, R. Šūmaņa, K. Sensāna un D. Šostakoviča skaņdarbi

NEATKARGAS
TUKUMA ZIŅAS

Tukuma
novada
dome

KURZENES
RADIO
Atbalsta:

GAIDĀMIE NOTIKUMI:

Šogad 95. gadadienu svin Tukuma draudze. Jūnija vidū Durbes pilī notika šai gadadienai veltītais pirmais lielais koncerts.

Tagad, septembra vidū –

15. septembrī plkst. 14.00

Tukuma draudze sirsnīgi aicina visus mūzikas mīļotājus piedalīties šīs gadadienas svētku noslēguma koncertā.

Arī šis koncerts notiks **Tukumā, Durbes pilī**, tajā piedalīsies 3 pavisam īpaši mūziķi – **Madara Liepiņa** (vijole), **Roberto Mutoni** (vijole) un **Daumants Liepiņš** (klavieres).

Roberto Mutoni (*Roberto Muttoni*) ir viesis no Itālijas, Veronas konservatorijas profesors. Klausītājiem šī būs unikāla iespēja dzirdēt vijolmūziku viņa izpildījumā.

Savukārt Daumants Liepiņš jūlija beigās atgriezās ar uzvaru vienā no prestižākajiem pasaules pianistu konkursiem – “The 2019 Vendome Prize for Piano at the Verbier Festival”.

No 26. līdz 28. septembrim Rīgā, Baznīcas ielā 12a notiks sludinātāja Pāvula Goijas seminārs.

Tēmas:

“Sastopoties ar Dievu”,
“Vienots ar Dieva mērķi”,
“Cīņa pieder tam Kungam”,
“Lūdzot par savām ģimenēm”,
“Uzvara pēdējā krīzē”.

Papildinformācija:

mob. 29869979, www.adventisti.lv

6. oktobrī plkst. 11.00

Rīgā, Baznīcas ielā 12a notiks seminārs Sabatskolas vadītājiem un interesentiem. Tēmas: “Ezra un Nehemija” un “Sadraudzība sabatskolā”.

Kāpēc angļu valodā baznīcu dēvē “church”?

Angļu vārda *church* izruna ir veidojusies daudzu gadsimtu laikā. Oksfordas lielajā vārdnīcā rakstīts, ka šī vārda izcelsme jeb etimoloģija varētu būt aptuveni šāda: *kirk, kirke, kyrke, circe, cyrce, chyrce, chirche, cherche, chyrch, cherch, church*. Lasot šos variantus, var vērot, kā vārds ir attīstījies. Bez tam angļu valodā dažkārt, atsevišķos vārdos, burti *k* un *c* skan vienādi (piemēram, *cat, catch, cow, cowboy* u.c.). Šajā pašā vārdnīcā skaidrots, ka vārda *church* izcelsme ir no ģermāņu valodas saimes un tas citās šīs saimes valodās veidojies līdzīgi. Dažādos vācu dialektos vārds “baznīca” ir bijis šāds: *kirika, kerke, karke, kerika, szurke, chiricha, khirihha, kiricha, kilche, kerhe, kirhe, kirke, kyrka, kirk, kirche*.

Slāvu valodās šis vārds ir attīstījies līdzīgi kā ģermāņu valodu saimē, tikai tajās burta *k* vietā vairāk ir nostiprinājies burts *c*. Tas izskatās šādi: *criky, crukey, crukuve, cirkovi, čerkova, crkva, cerkev, cirkev, cyrkej, cerkov* un tamlīdzīgi.

Redzams, ka starp ģermāņu un slāvu valodām apzīmējumam “baznīca” pastāv etimoloģiska saikne.

Valodnieku vidū pastāv vienprātīgs uzskats, ka vārds “baznīca” ģermāņu un slāvu valodās ir ienācis no sengrieķu *kuriakon*, kurš vēlāk ticis visdažādākos veidos izlocīts Eiropas valodās un dialektos. Sengrieķu *kuriakon* (‘baznīca’) ir paralēls vārdam *kuriakē* (‘svētdiena’), kas arī līdzīgā kārtā ir ienācis vairākās Eiropas valodās, kurās vārdi ‘baznīca’ un ‘svētdiena’ skan līdzīgi, piemēram, latīņu: *dominicum* (‘baznīca’) un *dies dominicus* (‘svētdiena’).

Latīņu vārdu *dominikum* tulko kā ‘Kunga nams’. Latīņu *Dominus* nozīme ir tāda pati kā sengrieķu *kurios* jeb latviešu valodā ‘Kungs’. No vārda *dominikum* ir izcēlies vārds *doms*. Ar vārdu *doms* apzīmē

svarīgākās sakrālās celtnes viduslaiku pilsētās, piemēram, Doma katedrāle Rīgā.

Sengrieķu valodā ir arī vārds *ekklesia* (‘draudze’ jeb ‘baznīca’), kurš lietots vairākās Dienvideiropas valodās: *eglais, aykleisijo, iglesia, eklesia* u.c.

Latviešu valodā ir divi vārdi, kuriem ir atšķirīga izcelsme: *baznīca* un *draudze*. Vārds “baznīca” ir ienācis no slāvu *božnica* jeb ‘Dieva māja’. Vārdam “draudze” sakne ir kopīga ar vārdu “draudzība”, taču šo vārdu izcelsme nav kopīga. Par draudzi senlaikos dēvēja cilvēku kopu, kurai ir kopīgs uzdevums, piemēram, par “kara draudzi” dēvēja karavīru vienību. Ar vārdu “draudze” apzīmēja arī cilvēku sabiedrību, kura dzīvoja ap vietējo baznīcas ēku un kurus vienoja šīs baznīcas apmeklējums svētajās dienās, un kuri bija pakļauti vietējam garīdzniekam.

Mūsdienās ir vispārpieņemts, ka ar vārdu “draudze” (angļu *congregation*, vācu *Gemeinde*, krievu *община*) apzīmē vietējo reliģisko apvienību, kura pieder lielākai reliģiskai organizācijai – baznīcai. Draudzes pieder baznīcai jeb konfesijai.

Protams, var konfesiju (baznīcu) dēvēt arī par draudzi, pat vispasaules draudzi, šādi izceļot visu draudžu kopību un vienotību, tomēr sabiedrības skatījumā vārdam “baznīca” ir lielāks svars nekā vārdam “draudze”, jo etimoloģiski “draudze” ir mazāka sabiedrība nekā “baznīca”. Precīzāk – sabiedrības skatījumā baznīca sastāv no draudzēm. Ja kāda reliģiskā organizācija sevi dēvē vienkārši par “draudzi”, šādi tiek saprasts, ka tā pieder kādai “baznīcai” vai arī ka tā ir nošķīrusies nost no kādas “baznīcas”.

Sagatavoja Andris Pešelis

SASTAPT DIEVU

Pāvels Goija –
SDA sludinātājs,
žurnāla Ministry Magazine
galvenais redaktors

(Sākums augusta numurā.)

Neviens nekad nevarēs saprast un piedzīvot Dieva izmainīgo žēlastību, kamēr neapņems, cik grēcīgs un pazudis ir. Tas ir tas, par ko Salomons ir runājis savos sakāmvārdos. Tikai tie, kuri apzināsies, ka ir grēcinieki, saņems žēlastību. Tie, kuri tikai runā par žēlastību, nekad to nepiedzīvos. Kad Jesaja redzēja Dievu, viņu pārņēma bailes. Mēs sakām, ka bailes nav labas. Vai vienmēr tā ir? Bībelē teikts, ka bailes ved pie gudrības. Ebreju vārds, kas šeit minēts, apzīmē godbijību un bijību. Tas nav – vai, vai, man bail! Tā ir patiesa cieņa. Ko Bībele saka par šādu bijību, šādu cieņu? “Bijība Tā Kunga priekšā ir gudrības sākums.”; “Zināšanas par Svēto ir saprašanas sākums.”; “Tā Kunga bijība ir dzīvības avots.”

Pirms Jesajam bija šāda atklāsmē par Dievu, viņš skatījās uz citiem. Tagad viņš raugās uz sevi. To vērot ir ļoti interesanti – 3. nodaļā lasām “vai viņiem, vai viņiem!”, 5. nodaļā sešas reizes ir teikts “Vai viņiem!”. Tiem, kuri ceļ māju uz mājas, – vai viņiem; tiem, kuri labu sauc par sliktu un sliktu par labu, – vai viņiem; tiem, kuri ceļas agri un iet gulēt vēlu, lai darītu savas lietas, – vai viņiem, vai viņiem, vai viņiem... VIŅIEM. 6. nodaļā, kad Jesaja ir ieraudzījis Dievu, viņš saka “Vai man!”

Teikšu pavisam atklāti: tie draudzes locekļi, kuri tiesā citus un rāda ar pirkstu, ir ļaudis, kuri nekad nav sastapuši Dievu, nekad nav ieraudzījuši sevi un nekad nav piedzīvojuši žēlastību. Tie ir slimi cilvēki! Ja jums ir problēmas un jums šķiet, ka tās radušās kāda cita vainas dēļ, jūs esat slimis. Jums jāsastop Jēzus. Viņš vai viņa var būt vainīgi, bet tu neesi labāks. Dieva klātbūtnē mēs esam vienādi, tādi paši kā viņi. Mēs neesam labāki kā prostitūtas, mēs esam tādi paši. Mums visiem ir nepieciešama žēlastība. Atvainojos par šādu izaicinājumu, bet tāda ir patiesība. Kad ieraugāt Jēzu, tad jūs

sakāt: “Tas esmu es, es, tas esmu es, kam nepieciešama lūgšana!”

Mūsu dabai ir nosliece uz lepnību, uz citu vainošānu par mūsu pašu kļūdām. No paša sākuma, no Ādama un Ievas: “Tā ir viņas vaina! Nē, viņš ir vainīgs! Tā ir čūska, tas esi tu!”, bet nekad es pats. Cilvēcīgais lepnums mums liek tik daudz ciest un rezultātā noved nāvē, mūžīgā nāvē!

Lai ieraudzītu savu raksturu, mums jāsastopas ar Dievu. Cilvēki, kuriem ir tieksme tiesāt, nekad nav piedzīvojuši piedošanu un žēlastību. Viņi nekad nav piedzīvojuši žēlastību, jo nekad nav ieraudzījuši, kādi grēcinieki patiesībā ir. Viņi nav ieraudzījuši, cik lieli grēcinieki ir, jo nav aci pret aci Svētnīcā sastapušies ar Dievu un Viņa svētumu.

No 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes grāmatai katra dievišķā sastapšanās noved pie dievbijības un izpratnes par savu grēcīgumu, pie pazemības un dzīvi izmainošas žēlastības. Pāvils redzēja Dieva Svētumu un taisnību. Rom. 7:24 viņš saka: “Es, nožēlojamais cilvēks! Kas mani izraus no šīs nāvei lemtās miesas?” Echeiēls redzēja Dievu atklāsmē un nokrita pie zemes uz sava vaiga kā miris. Jānis redzēja Dievu atklāsmē un nokrita pie zemes kā miris.

Neviens nekad nav saņēmis žēlastības labumu, neskatoties uz to, cik daudz viņš zina un cik daudz viņš runā par žēlastību, kamēr nav patiešām sapratis savu patieso stāvokli un savu lielo nepieciešamību pēc Dieva. “Un, kad es redzēju Viņu, es nokritu pie Viņa kājām kā miris, bet Viņš man uzlika Savu labo roku, sacīdams: nebīsties! Es esmu Pirmais un Pēdējais un Dzīvais. (Atkl. 1:17) Kad jūs nokrītat pie zemes Dieva klātbūtnē, tad žēlastība ieņem savu vietu, tad tā var nākt! Kad Jesaja sacīja: es esmu grēcinieks, es esmu nāvei nolemts, Dievs sūtīja eņģeli un sacīja: tavi grēki ir piedoti. Ļaudis, kad grēki tiek izdeldēti? Tas

notiek pēc tam, kad ieraugāt savu patieso stāvokli, nekad – pirms tam! Pirms tam tā ir tikai iedomā un ilūzija. Jums ir jāierauga evaņģēlija paradokss – Dieva mīlestība, taisnīgums un Dieva izraisītā bijība. Tikai tad jūs ieraudzīsiet, kāds, salīdzinājumā ar Dievu, esat patiesībā.

Un nu klausieties – tā būs slikta ziņa. Ko atklāj šī Jesajam dotā atklāsmē? Tā atklāj Dieva ļaužu stāvokli pēdējās dienās. Kamēr mēs neesam konfrontēti ar Dieva Svētumu, mums nav nekādas vēlēšanās piedzīvot žēlastību. Mums nepieciešams sastapt Dievu, lai kaut kas paliekošs ienāktu mūsu dzīvē uz visiem laikiem.

Jēzus sacīja mācekļiem, ja sēkla nenomirs, tā nekad nenesīs augļus (skat. Jņ. 12:24), tas, kurš zaudēs savu dzīvību, tas to iemantos (Mat. 10:39). Mūsu pašu “es” ir ienaidnieks, no kura mums ir jābaidās, mans paša “es” ir jāpiesit krustā, nevis citi, jo tie nav ienaidnieki. Mūsu lepnumam vispirms ir jānomirst, pirms Dievs mūsos var dzīvot. Paša taisnībai ir jāizzūd, mūsu augstprātībai ir jāpazūd, lai Kristus būtu dzīvs mūsos. Šī patiesība ir tik svarīga, ka bez tās nebūs nekādas glābšanas.

Kas notika ar Jesaju pēc tam? Man patīk šis citāts: “Mana paša beigas ir sākums priekš Dieva.” Kas tālāk notika ar Jesaju? Viņš sacīja: “Vai man!” un tad izdzirdēja Tā Kunga balsi sakām: “Ko lai Es sūtu?” – “Tad es atbildēju: “Redzi, es esmu še, sūti mani!” (Jes. 6:8) Šai brīdī viņš tika aicināts kalpot.

Vai tā? Vai tad viņš Dievam nekalpoja pirms tam? Vai arī viņš domāja tāpat kā Pāvils, ka viņš kalpo Dievam, kamēr patiesībā viņš kalpoja sev? VIENĪGI PĒC TAM, KAD JŪS SASTAPSIETIES AR DIEVU, IERAUDZĪSIET SEVI UN PIEDZĪVOSIET, KĀ OGLE AIZSKAR JŪSU LŪPAS, PIEDZĪVOSIET IZPIRKŠANAS ŽĒLASTĪBU, VIENĪGI TAD JŪS AR SPĒKU VARĒSIET KALPOT DIEVAM.

Nav nekāds brīnums, ka cilvēki netiek izmainīti. Mēs nevaram nevienu izglābt, pirms paši neesam glābti, mēs nevaram dot to, kā mums nav. Līdzko jūs sastapsiet Dievu un ieraudzīsiet savu grēcīgumu, savu nepieciešamību pēc Dieva, piedzīvosiet žēlastību un nomirsiet sev, Kristus iemājos jūsos. Vienīgi tad Dievs jūs aicinās un izmantos jūs ar spēku.

Visiespaidīgākais spēks uz zemes ir dzīve, kas ir piepildīta ar Kristus klātbūtni. Tā ir evaņģelizācija. Tas ir kas tāds, kas patiesi darbojas. Jēzus klātbūtne nāks pēc tam, kad mēs nomirsim. Mums ir jānomirst kopā ar Kristu, lai mēs varētu dzīvot kopā ar Kristu. Tāpēc nav brīnums, ka nākam uz draudzi, bet spējam izdarīt tik maz, ka Dievs caur mums var izdarīt tik ļoti maz. Ļaudis! Mums ir nepieciešama veselīga izpratne par to, kāds ir Dievs. Mums ikvienam ir nepieciešams sastapt Viņu aci pret aci! Mums ir jāpiedzīvo Dieva svētums un Viņa klātbūtne. Ceļš uz augšu ir ceļš uz leju un otrādi. Mums ir nepieciešama pareiza izpratne par Dievu. Mums ir nepieciešama Dieva bijība un godbijība. Ja šī bijība būs jūsu sirdī, tā jūs aizsargās. Tā Kunga eņģelis pasargās tos, kuri Viņu bīstas (Ps. 34:8). Šāda bijība dos jums gudrību. Tā Kunga bijība ir gudrības sākums (Ps. 11:10; Sal. pam. 9:10). Šāda bijība pagarinās jūsu dzīves ilgumu. Šāda bijība vairās no ļauna (Īj. 2:3). Šāda bijība... Es varētu turpināt un turpināt. Esmu atradis vairākus Bībeles pantus Salamana sakāmvārdos par Dieva bijību, un visi tie ir labi. Kāpēc mēs sakām, ka bailes ir sliktas? Kad cilvēki saka: "O! Dievs ir mīlestība!", tad patiesībā viņi saka: "Es es vēlos darīt to, ko pats gribu!" Tādējādi viņu dzīve vienkārši tiek sagrauta, tāpēc ka viņiem ir nepareizs priekšstats par Dievu.

Risinājums ir šāds: mums ir nepieciešams ieraudzīt Dievu, iepazīt Dievu, jo pazīt Dievu ir mūžīga dzīvība, mums ir nepieciešama tāda pati atklāsmē, kāda bija Jesajam. Es jums nolasīšu kādu citātu. Klausieties uzmanīgi, ko savā grāmatā "Svētuma gudrība" raksta Tozers¹: "Draudzei ir tik ļoti nepieciešams Dieva augstais standarts, ka tad, ja šis standarts

jebkādos parametros samazinās, visa draudze savā pielūgsmē un morāles standartos slid uz leju. Pirmais draudzes solis uz leju tika sperts tad, kad izveidojās nepareizs priekšstats par Dieva standartu. Pirms kristiešu draudzi pārņems tumsa jebkādā jomā, tā vispirms sagrozīs vienkāršos teoloģijas pamatus. Tā vienkārši pieņems nepareizo atbildi par to, kāds ir Dievs. Tā turpinot, draudze, tās ticība un doktrīnas, un citas lietas, viss kļūs neīsts, nepatiess. Lielākā daļa sāks ticēt, ka Dievs ir citādāks nekā Viņš patiesībā ir. Šāda ķecerība ir visviltīgākais un iznīcinošākais veids cīņā pret draudzi. Lielākais pienākums, kāds ir uzlikts kristiešu draudzei, ir padarīt skaidru izpratni par to, kāds ir Dievs. Visās mūsu lūgšanās tam ir jābūt pašam svarīgākajam." Vai nav spēcīgi teikts?

Kādas tad ir trīs lietas, kuras mums jāpiedzīvo, lai tiktu izmainīti? Visā, ko darām, mums ir jāiekļaujam Dieva Svētuma klātbūtni. Tas atnes evaņģēliju, un evaņģēlijs pārveido dzīvi. Un tā – šīs trīs lietas:

- mums jāastopas ar Dievu, jāierauga, kāds Dievs ir patiesībā;
- mums jāierauga pašu grēcīgums, kas dabiski nāk pēc tam, kad esam sastapuši / ieraudzījuši Dievu;
- mums jāpiedzīvo žēlastība, kas nāk pēc tam, kad esam ieraudzījuši, kādi esam paši.

Tad Dievs mūs varēs lietot ar īpašu spēku un mēs spēsim paveikt lietas, ko paši nekad nespētu, spēsim darīt brīnumus!

Bija kāda meitene vārdā Andra. Viņa lietoja narkotikas un bija atkarīga no daudzām lietām – prostitūcijas, alkohola, smēķēšanas, daudz vairāk nekā vēlos par to runāt. Viņas vecāki pienāca pie manis un sacīja: "Viņa neapmeklē draudzi, nesarunājas ar mums, viņai neinteresē lūgšanas, un mēs neko nevaram padarīt." Tad es mēģināju ar viņu parunāt, un viņa man atbildēja: "Liec mani mierā!" Es zināju, ka viņai patīk kalni. Tad es noorganizēju ceļojumu uz kalniem Rumānijā un uzaicināju arī viņu. Uz to viņa atbildēja: "Es došos šajā ceļojumā tikai tādā gadījumā, ja jūs nerunāsi ar mani par Dievu, neaicināsi dziedāt jūsu *kumbaja* dziesmas², neaicināsi piedalīties

jūsu lūgšanās un neliksiet man atgriezties un kristīties no jauna." – "Sarunāts," es atbildēju. "Es ar tevi nerunāšu par Dievu, kamēr tu pati nesāksi par Viņu vaicāt." Un tā mēs devāmies kalnos. Katru vakaru, kad sēdējām un runājāmies, es stāstīju jauniešiem par sastapšanos ar Dievu, par to, cik svarīgi ir pašiem ieraudzīt Dievu, kā ne tikai runāt par Dievu, bet kā patiesi ieraudzīt Viņu, jo bez tā draudze ir viltota un liekulīga. Andra atradās savā teltī un dzirdēja mūs, jo teltis bija saceltas tuvu viena pie otras. Tad kādu vakaru (kad mēs jau apmēram trīs vakarus bijām sarunājušies) viņa iznāca no telts un sacīja, lai pārtraucam runāt par Dieva Svētumu. "Vai tu vēlies, lai runājam par mīlestību?" es jautāju. "Nē, mīlestība nedod neko labu nevienam, jo cilvēki to ļaunprātīgi izmanto," viņa atteica. "Labi, tad sarunāsim tā – tu atgriezies savā teltī, bet es turpinu sarunāties ar citiem." Tā mēs vienojāmies. Viņa atgriezās savā teltī, bet pēc piecām minūtēm atkal iznāca no tās un teica man: "Ja tas, ko tu saki, ir patiesība, tad kāpēc es lūdzu un Dievs man nepalīdz izmainīties? Kāpēc man nav spēka izmainīties? Kāpēc es ienīstu sevi tik ļoti, ka mēģināju izdarīt pašnāvību?" – "Tas ir tāpēc," es teicu, "ka tu nekad neesi redzējusi Dievu." – "Es zinu visu par Dievu," viņa iebilda. "Jā," es tad sacīju, "tu zini par Dievu, bet Tu Viņu nepazīsti. Tu nekad neesi sastapusi Viņu aci pret aci." – "Labi," viņa teica. "Bet kā lai ieraugu Viņu šādā veidā?" – "Tuvojies Viņam," es teicu. "Uzrunā Viņu, lūdz pēc Viņa. Ikviens, kurš piesauks Kunga vārdu, tiks izglābts. Ja tu vēlies to, ko lūgsi, Viņš tev atbildēs."

Jums ir jāmeklē Viņš ik dienas, lūdziet Viņam: "Es vēlos Tevi redzēt, es vēlos Tevi piedzīvot!" Sauciet uz Viņu, sauciet uz Viņu katru dienu. Jeremijas grāmatā (Jer. 29:13, 14) ir teikts: "Kad jūs Mani meklēsiet, jūs Mani atradīsiet. Ja jūs no visas sirds Mani meklēsiet, Es būšu atrodams." Ja tu meklēsi Dievu no visas sirds, tu Viņu atradīsi, bet jums tas ir jādara ik dienas. Meklējiet Viņu ik dienas! Sakiet: "Es vēlos Tevi redzēt, kaut arī man būtu jāmirst!" Vai tas var kaut ko mainīt? Jūs nekad neuzzināsi, ja nebūsi pamēģinājis.

"Vai tu esi gatava pamēģināt?" es

¹ Aidens Vilsons Tozers. Grāmata: *Aiden Wilson Tozer. "The Knowledge of the Holy"*.

² Domāta kristīgā dziesma "Kumbaya My Lord".

Andrai jautāju. “Jā,” viņa atbildēja. Pēc divām nedēļām viņa ieradās pie manis un raudādama teica: “Es turpināju Viņam to lūgt, bet tajā pašā laikā neticēju nekam, par ko lūdzu, un es Viņu ienīdu. Tad,” viņa sacīja, “pagājušajā naktī es Viņu sastapu!” Man ļoti gribējās sīkāk par to uzzināt, bet viņa man neteica, kā tieši tas ir noticis. Viņa tikai teica: “Es Viņu redzēju, es biju Viņa klātbūtnē un jutu, ka miršu. Tajā brīdī es sapratu, ka neesmu pelnījusi dzīvot. Tad es jautāju Viņam: “Kāpēc Tu atnāci? Skaties, kāds esi Tu, bet kāda esmu es!” – “Es atnācu, lai tevi izglābtu,” Dievs man atbildēja. “Es neesmu nācis tevi nosodīt.”” Viņa turpināja raudāt un teica: “Viņš atnāca pie manis, Viņš negribēja mani nogalināt, bet gan izglābt.” Tad es jautāju: “Vai Viņš nerunāja ar Tevi par Sabatu vai pareizu barību?” – “Nē!” – “Vai Viņš nerunāja par to, ka jāēd tofu?” – “Nē, mana mamma to dara.” – “Vai Viņš ar tevi nerunāja par nemelošanu un nesmekēšanu?” – “Nē! Viņš tikai atklāja Sevi.”

Andra tika kristīta, atgriezās draudzē, iestājās medicīnas skolā un to pabeidza, viņai ir ģimene un viņa ir īpaši nodevusi. Un viņa visiem

stāstīja, cik svarīgi ir sastapt Jēzu.

Vēlos jums vaicāt: vai jūs esat Jesajas stāvoklī Nr. 1, stāvoklī “Vai jums!”? Vai jūs esat šajā nedzīvajā, aukstajā bezspēka reliģijā? Vai varbūt esat Jesajas stāvoklī Nr. 2 “Es ieraudzīju Kungu, biju nāvei nolemts, bet Viņš aizskāra mani.” Kurā stāvoklī jūs esat?

Es vēlos jūs aicināt uz tādu Dieva sastapšanas pieredzi, kas jūs patiešām izmainīs. Aicinu jūs ieraudzīt Dievu, ieraudzīt sevi, tikt Viņa žēlastības aizskartiem, izmainītiem, glābtiem, tikt aicinātiem un kalpot! Ja jūs to vēlaties, izdariet izvēli tagad. Neatlieciet to uz rītdienu. Izraēls nomira tuksnesī, jo viņi atlika. Rītdienas nebūs. Katru reizi, kad atliekam, mūsu sirds nocietinās. Neatlieciet! Izdariet savu izvēli šodien, lūdziet pēc tā, lai sastaptu Viņu katru dienu. Viņš var neatklāties 40 gadus, kā Mozum tuksnesī, jo Mozus nebija gatavs. Ielūdziet Viņu ik dienas, un Viņš atklāsies tādā vai citādā veidā. Ielūdziet Viņu ik dienas, jo tas izmainīs jūsu reliģiju. Tad jūs vairs nebūsi tikai adventists, bet jūs būsi arī kristietis, tad jūs vairs nebūsi tikai kristietis, bet jūsu ticība būs dzīva, un tad Dievam būs iespēja

jūs izmantot. Ja jūs to vēlaties, aicinu jūs piecelties, un lūgsim kopā!

Mūsu Tēvs Debesīs! Mēs lūdzam katrs individuāli un kā draudze, lai Tu mums palīdzī redzēt tādu atklāsmi, kādu redzēja Jesaja, lai Tu palīdzī mums atklāt Tevi tādu, kāds Tu esi, lai Tu palīdzī Tevi piedzīvot mūsu mājās un draudzē, Tavā templī. Palīdzī mums, sastopot Tevi, ieraudzīt, kādi mēs patiesībā esam un cik ļoti Tu mums esi nepieciešams! Tikai tad mēs varēsim piedzīvot īstu žēlastību, piedošanu, paliekošas izmaiņas, tikai tad Tu varēsi mūs aicināt un izmantot tādos veidos, kādus mēs nespējam pat iedomāties, jo tas ir pats galvenais, kas mums nepieciešams – JĒZUS mūsos. Tā ir cerība! Lai Tu esi mūsos tā, ka mēs vairs nedzīvojam paši līdz tādai pakāpei, kad tiekam krustā sisti un nomirstam ik dienas, un Tu dzīvo mūsos. Mēs izdarām šo lēmumu šajā brīdī un lūdzam pēc Tavas palīdzības, jo mēs paši to nespējam. Mēs lūdzam šīs lietas Jēzus iespaidīgajā un varenajā vārdā. Paldies par atbildi, un mēs slavējam Tevi. Amen!

(Tulkoja Ilgonis Mazjūlis)

Pāvils Goļja dzimis Turnu-severinā, Rumānijā. Viņa dzīves pirmajos 26 gados Rumānija bija komunistiska valsts, kurā ticība Dievam tika uzskatīta par valsts iekārtai naidīgu. Jau agrā bērnībā, būdams tikai piecus gadus vecs, Pāvils zināja, ka Dievs viņu ir aicinājis kalpot. Tomēr komunistiskā valsti piepildīt šo aicinājumu nebija viegls uzdevums. Neraugoties uz to, Pāvils apsolīja kalpot Dievam un piepildīt Viņa aicinājumu. Šis solījums tika pārbaudīts neskaitāmas reizes. Kā – to varat uzzināt, izlasot šo gramatu! Sludinātāja Pāvila Goļjas dzīvesstāsts ir brīnišķīga liecība par uzticīgu lūgšanu dzīvi un Dieva vareno spēku. Tā ir ikdiena, kas pilna nebeidzamiem brīnumiem.

IZDEVNIECĪBAS
“PATMOS”
JAUNUMS.

NEBEIDZAMI
BRĪNUMI

STĀSTS PAR PĀVELU GOIJU
GREGS BADS

*Austrumu un Centrālindijas SDA
ūnijas prezidents Džons Viktors
Činta (John Victor Chinta)*

INDIJAS BĒRNU PROJEKTS –

ASTOTAIS MĀCĪBU GADS

Jau astoto mācību gadu ar Latvijas ziedotāju atbalstu ADRA Latvija iesāktā projekta ietvaros bērni no Amapetas ciemata Indijā turpina mācības SDA Nuzvidas vidusskolā un Sai Meritas pamatskolā. Šī projekta moto ir Dieva vārds **“Mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.”** Efez.2:10

Tie, kas ir sekojuši līdzī visu iepriekšējo gadu informācijai, zina stāsta iesākumu – ka Dievs tik tiešām burtiski sagatavoja šo kalpošanu. Vēlos pateikties Mārim Krauliņam un Vinetai Krauliņai, kuri toreiz atsaucās un nu jau vairāk nekā desmit gadus abi kopā iegulda sirdi, aizlūgšanas, laiku, veselību un personiskās finanses, lai projekts turpinātos! Vēlos pateikties arī visiem ziedotājiem no Latvijas, kuri nesavtīgi, nepagurstot un no sirds piedalās šajā projektā!

2019./2020. m. g. mācības turpinās šādi bērni, kas tiek sponsorēti no Latvijas:

Sai Meritas skolā: Ašvins (4. kl.), Arvinds (7. kl.) un Sivamani (6. kl.);

Nuzvidas skolā: Greisija (3. kl.), Ramadevi (8. kl.); šo meiteni sponsorējam jau no 1. klases), Manohars Satviks (9. kl.), Revathi (11. kl.).

Mēs maksājam arī par Radžani mācībām Nuzvidas skolā. Šajā mācību gadā Radžani turpinās mācīties medmāsu – vecmāšu skolā (*Auxiliary Nursing Midwifery (A.N.M.) / Multi Purpose Health Worker (M.P.H.W.)*); to pabeidzot, viņa būs sertificēta vecmāte un pediatrijas medmāsa un varēs atrast darbu slimnīcā.

Kopumā šajā projektā ar Māra Krauliņa, Vineta Krauliņas un citu ziedotāju atbalstu nu jau ir ap 70 bērnu. Jautāju Mārim, ko viņš vēlētos pastāstīt Latvijas lasītājiem un ziedotājiem šajā gadā, un Māris atsūtīja trīs īpašus stāstus:

“Indijas bērnu projekta (ICP) darbu ļoti augstu novērtējuši Austrumu-Centrālindijas SDA

ūnija. Ūnijas prezidents Džons Viktors Činta (*John Victor Chinta*; AV publicētā fotogrāfija uzņemta ūnijas birojā laikā, kad mēs ieradāmies Haiderabadas pilsētā) arī pats ir atbraucis uz Amapetas ciematu, ticis ar bērniem, lai personīgi redzētu projekta darbu.”

“Vēlos minēt vēl kādu veiksmes stāstu – par Sandhiju Vutukuri (fotogrāfijā baltajā mediķa uzsvārcī). Mēs sākam apmaksāt viņas izglītību, kad viņa bija 9 gadus veca. Tagad Sandhijai ir 20 gadi, viņa jau otro gadu mācās bakalaura programā Mamata Medicīnas koledžā (<https://www.mamatamedicalcollege.com/home.html>) un būs medmāsa ar augstāko izglītību. Šī ir viena no labākajām augstskolām tajā apvidū. Visi ir ļoti lepnī par Sandhiju, un daudzi vecāki no Amapetas ciema vēlas, lai viņu bērni seko šim paraugam un arī mācās tajā pašā programmā, ejot viņas pēdās.”

Ramadevi

Revathi

Sandhija

Ašvins ar māti

Greisija

I to V									
NAME	VIJAY	GRADE	II	DOB	10-01-04	ADDRESS	3-47	TELANGANA	
FATHER'S NAME	RAHMAN	TELANGANA							
DATE OF BIRTH	10-01-04	PH NO.		MOB NO.	93 400 100				
SUBJECTS	First Period	Second Period	Third Period	Class Work	Test	Final Exam	Final Grade	Remarks	
Moral Instructions	A	A	A	A	A	A	A		
English	41	98	94	96	97	97	97		
Environment - Education	-	-	-	-	-	-	-		
Telugu / Hindi/Other Language	45	92	85	97	98	98	98		
Hand / Subject/Other Language	45	91	85	96	97	97	97		
Mathematics	45	91	85	96	97	97	97		
Science	45	91	85	96	97	97	97		
Social	45	91	85	96	97	97	97		
Computer Science	45	91	85	96	97	97	97		
General Knowledge	45	91	85	96	97	97	97		
Spelling	45	91	85	96	97	97	97		
Dictation	-	-	-	-	-	-	-		
Handy	A	A	A	A	A	A	A		
Reading	A	A	A	A	A	A	A		
Hand Writing	A	A	A	A	A	A	A		
Drawing & Craft	A	A	A	A	A	A	A		
P.T.	-	-	-	-	-	-	-		
TOTAL	25	91	85	96	97	97	97		
Average Percent	86	91	85	96	97	97	97		
Class Average	68	68	57	54	54	54	54		
No. of Working Days	53	53	53	53	53	53	53		
No. of days Present	24	24	24	24	24	24	24		
No. of Pupils in Class	38	38	38	38	38	38	38		
Rank in Class	1	1	1	1	1	1	1		
Initials of Class Teacher									
Initials of HOD / Principal									
Initials of Parent									
Annual Report No.	18	18	18	18	18	18	18		
Result - Passed / Promoted / Detained									
Remarks	PASSED								
Date									
Class Teacher's Name	PAJMA G								

Greisijas liecība 2

“Vietējā SDA draudžu savienība gribēja slēgt kādu draudzi – Mudigonda draudzi – un pārdot īpašumu. Mūsu ilggadējam tulkam, sludinātājam Džonom, izdevās savākt nelielu ziedojumu un izkrāsot mazo draudzes namiņu. Kad viesojāmies šajā ciematā, noturējām tur atmodas semināru, vietējiem iedzīvotājiem radās interese, un arī esošie draudzes locekļi atjaunoja saikni ar draudzi. Plāni bija jāmaina, draudze nav slēgta.”

Tiem, kas lasa par Indijas bērnu projektu pirmo reizi, vēlos teikt, ka saskaņā ar noslēgto līgumu starp ADRA Latvija un SDA Nuzvidas

vidusskolas direktoru par bērniem tiek pārskaitīta maksa, kas nosedz skolas naudu, uzturu trīs reizes dienā, skolas formu, higiēnas preces, mācību grāmatas, medicīnisko pārbaudi pirms skolas sākuma un iespēju dzīvot kopmītnēs visus 11 mācību mēnešus (jo mājas atrodas 100 km tālu). Pāri visam šim bērni katru dienu saņem Bībeles vēsti, kuru citādi viņi neuzzinātu. Ja runājam par summām, tad šobrīd maksa vidēji ir EUR 375 mācību gadā jeb EUR 34 mēnesī uz vienu mūsu sponsorēto bērnu.

Tie, kuri vēlas atbalstīt šos bērnus, ziedojumus var ieskaitīt **SDA Latvijas draudžu savienības kontā**

LV80UNLA0001000701126 ar norādi “Indijas bērnu projektam”.

Vēlētos aicināt līdzdalīt Dieva mīlestību un atbalstu arī caur aizlūgšanām par projektā iesaistītajiem bērniem, viņu ģimenēm, skolotājiem, vadītājiem!

Pateicoties jūsu ziedojumiem, šiem bērniem ir iespēja iepazīties ar Bībeli un Jēzu. Mums katram šī ir konkrēta iespēja būt par svētību un daļu no Dieva atbildes uz lūgšanu, būt par misionāriem. Paldies jums!

Sigita Pešele,
ADRA Latvija Indijas bērnu projekta koordinatore, Rīgas 7. draudze

Haiderabadas SDA draudze

Sivamani ar māti

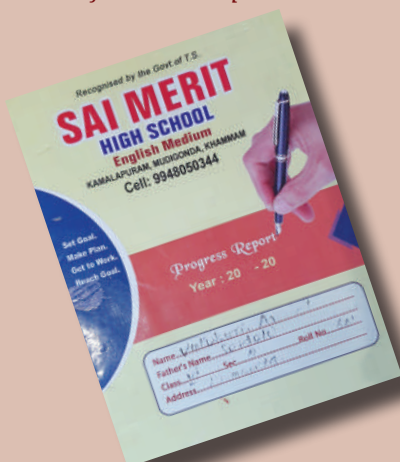
Arvind

FORMATIVE - IV							
Sl. No.	SUBJECT	ASSESSMENT				TOTAL (20)	GRADE
		CHILDREN'S PARTICIPATION RESPONSE (5)	WRITTEN WORK (5)	PROJECT WORK (5)	SUP. TEST (5)		
1	Telugu	5	5	5	3	18	A ₂
2	Hindi	5	5	5	3	18	A ₂
3	English	5	5	4½	3	17½	A ₂
4	Mathematics	4	4	4	2	14	B ₂
5	Gen. Science	PS	5	5	5	16½	B ₁
	B.S.						
6	Social Studies	5	5	5	3½	18½	A ₂
7	GK / Computers	5	5	5	2	17	A ₂
8							
GRAND TOTAL		29	29	28½	16	102½	A ₂
TOTAL GRADE		A ₁	A ₁	A ₁	C ₂	A ₂	
ATTENDANCE							
Attendance	Month	Working Days		Days Attended			
	Dec/Jan/Feb	21+19+14		18+15+12			
Total		64		45			
REMARKS							
	Do hard work.						
Sign. of Class Teacher		Principal / HM			Parent/Guardian		

Arvinda liecība

SUMMATIVE -						
Sl. No.	SUBJECT	EXAM (80 Marks)	AVERAGE FA	TOTAL (100 Marks)	GRADE	GPA
1	Telugu	69	18	87	A2	9
2	Hindi	66	16	82	A2	9
3	English	61	16	77	B1	8
4	Mathematics	50	16	66	B1	8
5	Gen. Science	P.S. 65	15	80	B1	8
	B.S.					
6	Social Studies	35	18	53	C1	6
7	GK / Computers	68	18	86	A2	9
8						
GRAND TOTAL		352	99	451	A2	8
TOTAL GRADE		B1	B1	A2	A2	
ATTENDANCE						
Attendance	Month	Working Days	Days Attended			
	May + April	8	23			
Total		8	23			
				Co-Curricular Activities: Value Education & Life Skills	Marks (50)	GRADE
				Art & Cultural Education	50	A1
				Health & Physical Education	50	A1
				Work & Computer Education	50	A1
				Total / Grade	200	A1
REMARKS: Good						
Sign. of Class Teacher		Principal / HM		Parent/Guardian		

Radžani (priekšplānā)
un Sandhija (melnā tērpā)

Manohars Satviks

Indijas bērnu projektā sponsorētie Amapetas ciema bērni

Visi Nuzvidas bērni

Ģimenes viduspunkts

Visu ģimenes locekļu viduspunkts ir tēvs. Viņš ir likumu devējs, kas pats ar savu vīrišķīgo izturēšanos rāda priekšzīmi visvērtīgākajām rakstura īpašībām: enerģijai, praktiskai lietderībai, taisnīgumam, godīgumam, pacietībai, drosmei un čačlumam. (E. Vaita. Adventistu māja)

Katru gadu septembra sākumā svinam Tēva dienu. Šogad diena, kad varam īpaši samīlot un sveikt savus tētus, ir 8. septembris. Ikvienam no mums noteikti ir kāds īpašs stāsts par tēti un viņa nozīmi mūsu dzīvē. "Adventes Vēstīm" atmiņas un stāstus par savu tēti uzticējušas 6 meitas un 8 dēli.

**Ausma un Aina
par tēvu**

*Ernestu
Pavasaru*

Kurzemē, klusajos, īpaša skaistuma apdvestajos laukos – Vārmē dzimis kāds lauku zēns Ernests. Jau agrā jaunībā jutis ilgas pēc Dievišķās patiesības. Viņš to meklēja, lasīja grāmatu "Ceļš pie Kristus". Pirmā tikšanās ar septītās dienas adventistiem notika Rendā, kur nelielā grupiņā sludināja Ernests Klotiņš. Tēvu īpaši aizkustināja dziesma "Dārgo Pestītāj, Tev slava, manis dēļ Tu nomiri!" Todien mājup 16 kilometrus nevis gājis, bet skrējis, dziedot "Dārgo Pestītāj, Tev slava!"

Drīz viņš kļuva septītās dienas adventists. E. Klotiņš viņu aicināja mācīties Misijas seminārā Sužos. Pēc tā absolvēšanas vispirms sākās viņa darbs kā Bībeles strādniekam, un drīz viņš sāk strādāt kā sludinātājs Latvijas draudzēs, kurās kalpo 43 gadus. Tās bija draudzes Kandavā, Talsos, Liepājā, Rīgas 1. draudzē, Valmierā, Rūjienā un atkal Talsos.

Savā darbībā draudzēs viņš tiešām bija kā draudzes gans. Ikvienā draudzē bija koris, kur pats arī aktīvi dziedāja, organizēja kora sadraudzības vakarus, par ko visiem bija prieks. Katram sabatam viņš

gatavojās kā īpašam notikumam. Pret savu darbu tēvs izturējās ar lielu godbijību un atbildības sajūtu.

Viņa svētrunu galvenā doma bieži bija tieši par Kristu, par Viņa lielo upuri, par Viņu kā vienīgo, kas mūs var glābt. Liela vērība visās draudzēs tika pievērsta evaņģelizācijas dievkalpojumiem svētdienās, kad tika skaidroti Daniela un Atklāsmes grāmatu pravietojumi.

Tēvs mīlēja dzeju, pats dzejoja, un ir vārdu autors daudzām kora, kā arī mūsu kopīgajām dziesmām, piemēram, "Gara drosme dziedam mēs par uzvaru".

Ģimenēm bijām četri bērni. Mūs audzināja stingri, rūpējās par katra garīgo un fizisko izaugsmi.

Ceram, ka Jaunajā Zemē liels būs to slavētāju pulks, kuriem mūsu tēvs reiz sludināja par krustā piesisto un augšāmcēlušos Glābēju Jēzu Kristu!

Diāna par tēti

Aldi Zelču

Tētis man nozīmē aizmuguri, stabilitāti, saknes, latviskumu, stipru un nesatricināmu ticību. Tētis man māca pazīt, mīlēt un saglabāt dabu. Atcerēties, no kurienes nākam (viņš pat ir smalki izpētījis mūsu dzimtas koku) un uz kuriem ejam – ļoti labi pārzina Daniela un Atklāsmes grāmatas pravietojumus. Viena no bērnības jaukajām atmiņām bija vakari, kad tētis pirms gulētiešanas priekšā lasīja Daniela grāmatu un citus stāstus. Varbūt tieši tāpēc man tā kļuva par vienu no mīļākajām Bībeles grāmatām.

Tētim vienmēr ir savs viedoklis, arī tur es viņa esmu nedaudz atsitusies. Abi esam diezgan spītīgi un mēdzam ilgi diskutēt par lietām. Tas man ir mācījis pamatot savas domas. Vecāki mums iemācīja būt patstāvīgiem, spējīgiem veidot pašiem savu dzīvi un, kur nepieciešams, pastāvēt par savu viedokli. Protams, bija arī visādi aizliegumi un stingrie vārdi, bet visā kopumā mums lielākoties lika domāt un izvēlēties pašiem, kopā pārrunājot mūsu izvēļu iespējamās sekas. Dzīves nozīmīgajos lēmumos nekas man netika uzspiests – ne kur mācīties, ne ar ko draudzēties vai nedraudzēties, ne kur piedalīties vai nedraudzēties, ne kur piedalīties vai nedraudzēties. Svarīgākajās lietās tētis mācēja atzīt, ka tikai Dievs ir tas, kurš zina visas lietas, un tikai Viņš var parādīt īsto ceļu. Tas, man šķiet, manai un brāļa izaugsmei bijis nenovērtējami svarīgi. Pārāk bieži es redzu sev apkārt jauniešus no kristīgām ģimenēm, kuri bērnībā dzirdējuši tikai "nē". Vēlāk tas sāk laužties ārā, un jaunieši bieži *noraujas*, jo nav paši atraduši savu ceļu. Šobrīd tētis arvien mazāk

“māca mūs dzīvot” un arvien vairāk vienkārši lūdz par mums. Tur ir spēks.

Reizēm tētis domā, ka devis mums pārāk daudz brīvības. Es tomēr uzskatu, ka nē, jo ceļu pie Dieva, patiesu kristietību un mīlestību pret vecākiem nevar ieaudzināt ar aizliegumiem, bet gan ar piemēru, pastāvīgu mīlestību un daudz, daudz sarunām.

Arī šodien vieni no jaukākiem brīžiem ir tie, kad esam visi kopā Alūksnes lauku mājās un ejam pastaigāties uz mežu. Tad kopā runājamies par dzīvi, par Dievu, par ticību. Tās ir refleksijas par pagātni un nākotnes sapņi. Man bieži tagad pietrūkst piektdienas vakaru, kad visi kopā virtuvē vienkārši sēdējam un stundām runājamies. Mūdienu pasaulē tādas attiecības, kurās bērni var vecākiem, it īpaši tētim, atklāti stāstīt savas pārdomas un dzīvi, ir liels retums.

Tētis mūs mīl. Kā jau vīriešiem tas bieži gadās, reizēm viņš to izrāda tikai sev saprotamā veidā. Un tomēr – kāda lepnuma vai aizkustinājuma asara viņam it bieži mēdz iezagties acu kaktiņā. It īpaši tad, kad ar brāli kopā muzicējam.

Ar mammu citreiz *iejokoju*, ka ikdienas sīkumos vienam par otru bieži gribas pukstēt, bet viņa vienmēr zina – ja būs kāda nopietnāka problēma, jautājums vai vajadzība, tētis mūsu labā darīs visu – kaut vai pārdos savas pēdējās bikses un ar velosipēdu aizmīsies palīgā. Tāds ir mūsu tētis.

Inga par tēti

Uldi Priedi

Reizēm man šķiet, ka esmu visurgājējs – kas man saistās ar bērnības rotaļu traktorīšiem, kurus vajadzēja ievilkt atpakaļgaitā, un tad tie paši brauca, turklāt – pārvarot visādus šķēršļus, ko likām ceļā. Kā abols pilnībā apziņos – tas tikai tāpēc, ka neesmu nokritusi tālu no savas ābeles – tēta. Man patīk saukt sevi par tēta meitu, un vienmēr to daru ar lepnumu.

Mans tētis ir vienmēr dzīvespriecīgs visurgājējs. Viņš visu prot izdarīt pats ar savām rokām. Ar savām milzīgajām, spēcīgajām rokām, kuru rētās ierakstīti daudzi stāsti un kuras satverot vai pat tikai

atceroties, man katrreiz šķiet, ka pasaule ir droša vieta un viss būs kārtībā. Dzīvespriecīgi dungodams: “Tirlimpampam, tirlimpampam, kas nekaš mazam Uldīšam!”, mans tētis vienmēr darbojas, vienmēr par kaut ko gādā, bet es neatceros ne reizi, kad viņš būtu man atteicis uzmanību darāmā dēļ. Patiesībā, pat neatceros, ka viņš vispār jebko man būtu atteicis. Esmu lutināta, sasildīta, apgādāta, samīlota, aizstāvēta, uzklusīta, sasmīdināta, un diez vai jebkur pasaulē kāds par mani ir labākās domās nekā tētis.

Tētis gādāja par pirmajiem episkajiem piedzīvojumiem manā dzīvē, piemēram, laivu braucienā, vēlā stundā cīnoties pāri vētrainam Burtnieku ezeram, lai visbeidzot uzmeklētu vecu aitu fermu nakšņošanai, jo teltis “aizmirsušās” mājās. Viss episkais ir drošs ar tēti, savu dzīvību man liktos drošāk uzticēt tētim nekā sev. Tētis vienmēr zina, kur mēs atrodamies un kā nokļūt tur, kur jānokļūst.

Tieši tētis kādā sabata pēcpusdienā, kad divatā bijām mājās, bija pirmais, kurš totāli aizraujoši man pastāstīja, kāpēc Bībelei

var uzticēties. Toreiz pirmo reizi dzirdēju, piemēram, par Nāves jūras tīstokļiem. Īsāk sakot, tētis ar savu pārspīlēto, beznosacījumu, praktisko mīlestību ir spēcīgs iemesls, kāpēc man ir tik viegli noticēt Debesu Tēva pārspīlētajai, beznosacījumu, praktiskajai mīlestībai.

Kaut visi tēti apzinātos, cik ļoti vajadzīgi viņi ir saviem bērniem un cik lielā mērā tas, kādi viņi ir, ietekmē bērnu likteni!

Andis, Aivars, Aira, Agnis, Armands un Arnolds par tēti

Andreju Arīnu

Andis: Tētis vienmēr vispirms ir dzinies pēc Dieva valstības, kas vien ir apbrīnojami. Esmu no tēta iemācījies meklēt un atrast risinājumus visdažādākajiem dzīves “cietajiem riekstiem”. Tētim izcili padodas auto/ moto/ velo utt. mehāniskie rokdarbi. Ja bērnībā tētis bez instrukcijas pilnībā pārlasīja mopēda motoru un ātrumkārbu, tad vēl šogad izdilušu bērnu ratu priekšējo riteņu plastmasas buksi salaboja ar metālisku loksni, ko izgrieza no kondensētā piena bundžas. Lepojos ar savu tēti!

Aivars: Sveiciens Tēva dienā! Tētis bieži vien darbojas druvā, un viņam tas ļoti piestāv un padodas. Jēzus mācekļiem sacīja: “Paceliet savas acis un skatiet druvas, jo tās jau baltas plaujai! Un plāvējs saņem algu un savāc augļus mūžīgai dzīvei, lai kopīgi priecātos sējējs un plāvējs.” Godā savu tēvu un māti!

Aira: Manas bērnības pašas pirmās atmiņas – mēs ar tēti kāpjām Tukumā Pilskalna ielas kalnā – esam ceļā, lai darītu ko ļoti svarīgu. Mana bērna rociņa turas pie viņa lielās un

drošās plaukstas mazā pirkstiņā. Mēs ejam uz priekšu blakus. Tēta siltā roka atgādina par viņa silto sirdi. Jūtos ļoti īpaša, svarīga un milēta. Šāda sajūta mani pavada visu dzīvi.

Agnis: Atminos braukšanu līdz apmeklējumos. Mobilie telefoni tad vēl bija tikai retajiem. Dieva vadībā spējam atrast galamērķus dziļi laukos tikai pēc vispārēja ceļa apraksta. Nereti bija jāpaliek gaidīt mašīnā, līdz ārā jau varēja sākt vērot zvaigznes. Varēju iepazīties ar Dieva lietas nopietnību un gūt pacietības treniņu, kas noder vēl šodien.

Armands: Tētis visu mācēja salabot, un tas mudināja pašam nebaidīties no nezināmā un ar savām rokām dabūt gatavu teju visu.

Arnolds: Tētis veda mūs uz orientēšanās sacensībām, kurās man ļoti patika piedalīties. Iesākumā tikai veda, bet pēcāk mamma pielauza arī piedalīties. Tētis braukt uz mežiem izkustēties vēl nav prastājis.

Anna un Jānis par tēti

Jāni Rozenbergu

Vienas no spilgtākajām mūsu bērnības atmiņām kopā ar tēti ir no ziemas. Mūsu bērnības ziemas vēl bija ar kārtīgu sniegu, līdz ar to mēs, bērni, tēta vadībā varējām izpausties inženierijā. Piemēram, nokalnē pie mājās ziemā varēja tapt “bobsleja trase” ar kārtīgām virāžām, bet no lielās sniega kaudzes, kura radās, tīrot garāžas jumtu, tika izveidots kārtīgs bunkurs ar slepeno izeju – alu, kas zem sniega segas tevi aizvedīs metriem tālu.

Atmiņā vienmēr paliks arī ziemas pastaigas gan pa ceļiem, gan pa mežiem un lielām sniega kupenām. Un, nogurušiem pārnākot mājās, mūs visus sagaidīja mammas gatavotās siltās vakariņas.

Egils par tēvu

Jāni Geidi

Esmu pateicīgs savam tēvam par manā sirdi sēto patieso Dievatziņu. Vēlos pieminēt dažus kopīgus piedzīvojumus.

2. Mozus 16:23 “...Rīt ir Sabats, Sabats ir Tam Kungam svēts”. Ievērojot to, tēvam neļāva nobeigt augstskolu – Latvijas Lauksamniecības akadēmijas veterinārijas fakultāti. Arī Limbažu rajona kolhozā viņš nevarēja turpināt darbu kā vetfeldšeris, jo, vietējo darboņu vārdiem runājot, ar tādu ideoloģiju viņš bojānot lopus. Mana paša pieredze bija līdzīga, arī man neļāva mācīties LLA, jo augstskola baznīcai kadrus nesagatavoja.

Joēla 2:1 “Pūtiet taures Ciānā”. Regulārajos pūtēju orķestra mēģinājumos entuziasta, brāļa Kārļa Kalviška vadībā palīdzējām pieskandēt viņa dzīvokli Rīgā, Kapseļu ielā ar tēva “tenora” un manas trompetes tauru skaņām.

Mācījos no tēva misijas darba gaitas Latvijā, Lietuvā un Kaļiņingradā, izplatot garīgo literatūru, tajā skaitā vairākkārt Aglonā, arī pāvesta Jāņa Pāvila II vizītes laikā.

Ps 150:4 “... teiciet Viņu ar stīgu un flautas skaņām”. Lietuvā kopā ar brāli pavadījām tēva solodziesmas ar čella un vijoles stīgu skaņām.

Pēdējais duets izskanēja ļoti klusi, tēvam atrodoties slimības gultā Gaiļezera slimnīcā. Vieni no viņa pēdējiem vārdiem bija: “Augšāmcelšanās rītā satiekoties, es Tev jautāšu: “Cik daudz Tu vēl priekš Kristus esi padarījis?”. Šodien liekas, ka drīz, ļoti drīz nāksies uz šo jautājumu atbildēt!

Sentis par tēti

Egilu Geidi

Varu teikt, ka mūsu ģimenē tētis ir bijis ģimenes galva.

Sabata dēļ tētim nebija iespējas iegūt augstāko izglītību, kas lika ļoti smagi strādāt, lai nodrošinātu 3 bērnus. Tas arī lika taupīt naudu tajās lietās, kuras varējām izdarīt paši. Atceros, ka bērnībā mums ģimenē bija moskvičs, kuru mēs bieži paši remontējām pie mājas. Noteikti katru otro svētdienu auto atradās uz steķiem un mēs, protams, atradāmies zem šīs automašīnas. Tas personīgi man ielika jau pirmos pamatus inženierijā. Kad kļuva mazliet lielāks, gribot negribot bieži braucu palīdzēt tētim santehnikas papilddarbos – sākumā kā palīgs, pieturot, atzīmējot, griežot un darot vēl daudz citu lietu, jo, protams, biju vēl mazs. Laikam ejot, ar tēta atbalstu un iedrošinājumu sāku patstāvīgi darboties un pat jau pastāvīgi pelnīt savu naudiņu. Tas palīdzēja man saprast, cik grūti iegūstams katrs santīms un cik viegli nopelnītā naudiņa aiziet.

Visi šie pamati, ko tētis jau no agras bērnības manī ielicis, ir Dieva vadībā mani vadījuši uz inženiera izglītību, kas tālāk – caur brīnišķīgi atbildētu lūgšanu – vadīja mani uz to darba vietu, kur spēju visspēcīgāk nest pasaulei brīnišķīgo vēsti par Jēzu.

Jāsaka liels paldies Radītājam, ka devis man tik brīnišķīgu, gādīgu un mīlošu tēvu. Paldies, ka Dievs caur tēti virzījis arī manus ceļus caur mūzikas skolu un ka šobrīd no visas sirds varu kalpot draudzēs, caur dziesmām pagodinot un stāstot par vareno Dievu. Paldies, ka jau no agras bērnības tētis ir licis sirdi meklēt pēc tā Kunga un uzticēt savus ceļus Viņa vadībai. Paldies tev, tēt!

Sāls

Agrākās liecības par sāls ieguvu ir atrodamas vairākus tūkstošus gadu pirms Kristus, kad cilvēki, kuri dzīvoja mūsdienu Rumānijas teritorijā, vārīja avotu ūdeni, lai iegūtu sāli; arī Ķīnā sāls ieguve datēta ap to pašu laiku. Sāli ļoti novērtēja senie ebreji, grieķi, romieši, bizantieši, ēģiptieši un indiāņi. Sāls kļuva par svarīgu tirdzniecības līdzekli un tika transportēts laivās pāri Vidusjūrai līdz īpaši izbūvētiem sāls ceļiem, kā arī pāri Sahāras tuksnesim uz kamieļu karavānām. (skat. <https://en.wikipedia.org/wiki/Salt>)

Vēsturē pieredzēti t.s. sāls nemieri, kad tautu masas atteikušās pakļauties valdniekiem, kuri nenodrošina pavalstniekus ar sāli vai arī apliek to ar pārmērīgiem nodokļiem. Bībelē sāls ir pieminēts 35 reizes. Dažādām pasaules tautām sāls simbolizē viesmīlību, asprātību, gudrību, draudzību. Senajā Grieķijā sāli mainīja pret vergiem.

NaCl (60,663% – hlors, 39,337% – nātrijs) jeb vārāmais sāls ir balta kristāliska viela, kas šķīst ūdenī.

Nātrija hlorīds ir sastopams:
– jūras ūdenī (tajā ir 2,7 – 3,7%, bet cilvēka asinīs – 0,9% NaCl).
– kā minerāls (akmenssāls),
– minerālos kopā ar citiem šķīstošajiem sāļiem.

Interesanti fakti par sāli:

Na (nātrijs) ietilpst gremošanas sulu, asins un audu sastāvā, kalpojot asiņu un limfātiskā šķidrums uzturēšanai veselīgā stāvoklī,
– tas regulē šķidrums līdzsvaru organismā,

– atbalsta CO₂ gāzes transportu,
– Na ir svarīgs glikozes uzņemšanai,

– Cl (hlors) pasargā organismu no kālija zaudēšanas.

Cilvēka organismā ir aptuveni 300 g sāls. 8 lieki gramī sāls aiztur 1 litru ūdens (aizturēts šķidrums palēnina vielmaiņu, un rodas aptaukošanās – paaugstinās holesterīna un glikozes līmenis asinīs – 2. tipa cukura diabēts, sirds un asinsvadu slimības).

Sāls samazina garšas kārpiņu jutīgumu, tāpēc cilvēks lieto arvien vairāk sāls, lai sajustu garšu.

KĀ SĀLS PAAUGSTINA ASINSSPIEDIENU?

Nātrijs nogulsņējas organismā, uzkrājas ūdens, rodas tūska,

paaugstinās asinsspiediens un sirdij ir lielāka slodze. Daudzi cilvēki nēsā sev līdz 2–3 liekus kg tikai tāpēc, ka ir uzkrājis liekais sāls. Ja samazina uzturā sāls daudzumu, tad liekais ūdens palēnām izzūd.

Pārmērīgs sāls daudzums izprovocē paaugstinātu kalcija izdalīšanos caur urīnu, tādējādi veicinot osteoporozi un locītavu sāpes.

Pasaules Veselības organizācija pieaugušam cilvēkam vidēji diennaktī iesaka lietot 6 g sāls (kas atbilst tējkarotei), taču aptuveni 75% (4,5 g) mēs uzņemam ar gataviem produktiem, kas bieži vien ir bagātāki ar sāli nekā šķiet, tāpat papildus diennaktī jāpievieno 1,25g.

Ļoti daudz sāls parasti satur kūpināta gaļa, zivis, konservi, sālītas olīves, sālīti riekstiņi, čipsi, buljona kubiņi. Diezgan daudz sāls var būt arī produktos, kuri pēc garšas nemaz nešķiet sāļi, piemēram, brokastu pārslās, cepumos un citos konditorejas izstrādājumos, arī sierā.

Kā noteikt sāls daudzumu produktos? Uz iesaiņojuma norāda vai nu nātrija, vai arī vārāmā sāls saturu 100 gramos produkta. Ja nātrija saturs ir lielāks par 0,5 g vai sāls saturs lielāks par 1,25 g, var teikt, ka sāls saturs produktā ir augsts. Ja nātrija ir mazāk par 0,1 g vai sāls – mazāk par 0,25 g, tad produktam ir zems vārāmā sāls saturs.

VAI ĒDIENI AR MAZU SĀLS DAUDZUMU IR NEGARŠĪGI?

Tā šķiet tikai sākumā. Lietojot sāļus ēdienus, garšas kārpiņas pamazām pierod. Ja sāls daudzumu ierobežo, cilvēks jau pēc dažām nedēļām ir pārsteigts, cik sāļi patiesībā ir tie produkti, ko viņš ēda agrāk. Atklājas dažādas patīkamas garšas, kuras nomāca pārmērīgais sāls daudzums. Nereti tad ēdāji kļūst izvēlīgāki attiecībā uz produktu kvalitāti, jo sajūt nianšes, ko līdz šim notuēja sāls.

Sāls pievienošana sadzīvē (senas gudrības):

• Lai maize maizes kastē nesāktu pelēt, blakus jānoliek sāls.

• Ja pavardā uguns gatavojas izdzist, tai jāuzmet sauja sāls, tad uguns atkal uzliesmos.

• Spidīgās vietas vilnas apgērbam gludina caur sālsūdenī samērcētu drānu.

• Emaljētus traukus lieliski var notīrīt ar sāli.

• Ja sudraba karotes kļūst tumšas, tās var notīrīt ar samitrinātu sāli.

• Ēdienu karstās dienās var ātri atdzesēt, ja bļodā ar ūdeni izšķīdina sauju sāls un tur dzesē trauku ar ēdienu.

• Jaucot miltus, ūdenī ieber nedaudz sāls, tad milti neveidos kunkuļus.

Sāls ārstniecībā:

• Saaukstēšanās un stipru iesnu gadījumā lietderīgi skalot degunu un mutes dobumu ar sāls un joda ūdens šķīdumu, uz glāzi ūdens ņemot 1 tējkaroti sāls un 5–7 pilienus joda. Skalo 3–4 reizes dienā.

• Sāls, piparmētru un medus maisījums var novērst herpes attīstību.

• Ja sāli izšķīdina olīveļļā, var iegūt pretapdeguma līdzekli – neveidojas čūlas.

• Galvassāpju un sasitumu gadījumos palīdz sāls kompreses.

• Sāls un sasmalcinātu linsēklu aplikumus izmanto gadījumos, ja iekož lapsene vai irsis.

• Ja ir locītavu, kaulu sāpes, dažādu saišu sastiepumi, lietderīgi izmantot sāls vannas (400–500g sāls uz 15l ūdens). Ūdens temperatūrai jābūt 38°C.

Kā samazināt sāls patēriņu:

• Censties nelietot buljona kubiņus, koncentrātus un sāli, kurš satur nātrija glutamātu un bikarbonātu – sodu.

• Pievienot ēdieniem daudz svaigu zaļumu.

• Pievienot ēdieniem ķiplokus, ingveru un aplacināt ar citrona sulu.

• Gatavot svaigas mērces, tajās likt daudz ķiploku un citronu sulas.

• Izvēlēties tikai vissvaigākos un kvalitatīvākos produktus – tiem pašiem par sevi piemīt laba garša, kas nav jāuzlabo ar pārmērīgu sāls daudzumu.

Materiālu no dažādiem avotiem apkopojusi Sigita Peše

ATKLĀSMES GRĀMATA

*Dags Bačelors ir Septītās
dienas adventistu
sludinātājs, kristīgā
medija "Amazing Facts"
prezidents.*

APOKALIPSES KOPSAVILKUMS, 9. DAĻA

Šodien, ja Dievs dos, es vēlētos ar jums runāt par Atklāsmes grāmatas 7. līdz 11. nodaļai. Būtu lieliski, ja mums izdotos aplūkot šīs nodaļas.

Aicinu jūs atvērt savā Bībelē Atklāsmes grāmatas 7. nodaļu. Šeit ir rakstvietas, kas runā par 144 000. Visticamāk par 7. nodaļu runāšu vairāk nekā par citām nodaļām, jo 144 000 ir pieminēti ne tikai 7. nodaļā, tie ir pieminēti arī 14. nodaļā pirmajos piecos pantos.

Ir daudz diskusiju par to, kas īsti ir 144 000. Lasīsim no 7. nodaļas 1. panta. "Pēc tam es redzēju četrus eņģeļus stāvam četros zemes stūros, turot četrus zemes vējus, lai vējš nepūstu ne pār zemi, ne jūru, ne pār kādu koku. Un es redzēju citu eņģeli uzkāpjām no saules lēkta puses. Viņš turēja dzīvā Dieva zīmogu; viņš sauca skaņā balsī četriem eņģeļiem, kam bija dots maitāt zemi un jūru: "Nesamaitājiet zemi, ne jūru, ne kokus, kamēr mēs apzīmogosim mūsu Dieva kalpus uz viņu pierēm." Tad es dzirdēju apzīmogoto skaitu: simts četrdesmit četri tūkstoši bija apzīmogoti no visām Israēla bērnu ciltīm." (Atkl. 7:1-4) Tālāk tiek uzskaitīti 12 000 no 12 ciltīm. Šīs

ciltis ir – Jūdas, Rūbena, Gada, Ašera, Naftaļa, Manases, Simeona, Levija, Isašara, Zebulona, Jāzepa, Benjamīna. (Atkl. 7:5-8) Divas ciltis šeit ir izlaistas – Dana un Efraima, tam mēs drīz vien pievērsīsimies.

Par tēmu 144 000 ir daudz vairāk informācijas, nekā es varu aptvert šajā kopsavilkumā, bet mūsu mērķis ir radīt jūsu slāpes pēc Atklāsmes grāmatas izpēti. Internetā atrodama vietne, kurā ir daudz informācijas par Atklāsmes grāmatu, arī grāmata ar nosaukumu "Kas ir 144 000?". Tur publicēta vesela svētruna tikai par 144 000. Šī jaunā vietne ir *BibleProphecyTruth*. Pieraksti par 144 000, kurus jums šodien līdzdališu, atrodami šajā vietnē, jūs varat tos izdrukāt un tādā veidā vienkārši iegūt visus materiālus¹.

Manuprāt, viena no atslēgām uz Atklāsmes grāmatas izpratni ir – salīdzināt to ar citām Bībeles rakstvietām. Kad jūs raugāties uz Veco Derību un domājat par 144 000, tad pirmā doma ir – tas ir neparasts skaitlis, tas ir 12 x 12 000. Skaitlis 12 Bībelē simbolizē Dieva draudzi. Ir

¹ Skat. <https://www.bibleprophecytruth.com/media-library/book/e/86/t/who-will-sing-the-song--the-144000-of-revelation-14>

12 ciltis Vecajā Derībā, 12 apustuļi Jaunajā Derībā, sieviete Atklāsmes grāmatas 12. nodaļā ar 12 zvaigznēm virs galvas ("virs galvas" simbolizē vadību; to ir būtiski paturēt prātā!).

Tad vēl ir interesants stāsts Bībelē, Marka evaņģēlija 5. nodaļā, kur Jēzus uzceļ mirušo meitenīti, kas ir 12 gadus veca; pirms tam Jēzu aizskāra sieviete, kura bija asiņojusi 12 gadus. Šīs abas sievietes savā veidā simbolizē Vecās Derības draudzi un Jaunās Derības draudzi. Viņas abas tajā dienā pieskaras Jēzum un iegūst dzīvību un dziedināšanu. Šī pirmā sieviete ar asiņošanu, kas nebeidzas un kļūst tikai smagāka, simbolizē upuru sistēmu, kas nevar aizskalot mūsu grēkus. Bet mazā meitene, kuru Jēzus aizskar un saka, lai dod viņai ēst, simbolizē Jaunās Derības draudzi; kad viņa cēlās, Jēzus turpināja viņu barot ar Dieva Vārdu. Jūs redzēsiet, ka 12 bieži simbolizē draudzi un vadību.

Vecajā Derībā jūs atradīsiet, ka skaitlis 12 ir saistīts ar armiju, pareizāk 144 000 ir minēti saistībā ar armiju un priesterību. Dāvidam bija 2 grupas ar 144 000, kas ir 288 000, kuri dienēja armijā 12 stundu maiņās. Un tad jūs redzēsiet, ka arī priesteriem

bija 2 grupas. Viņi bija 288 000, daliet to uz pusēm, tas ir 144 000. Vieni bija nodevušies slavēšanai templī, otri bija armijā. Jūs esat kareivju un priesteru tauta, šis skaitlis ir mazs pavediens.

Lai dotu ātru atbildi par to, kas, manuprāt, ir 144 000, viena no atslēgām ir atrodama Apustuļu darbu grāmatas 1. nodaļā. Kādēļ Jēzus izvēlējās 12 apustuļus? Vai tie bija burtiski 12, vai arī šis cipars bija simbolisks? Bija 12. Vai mēs zinām viņu vārdus? Jā. Šie 12 apustuļi bija Jēzus draudzes vadība. Bet radās problēma. Augšistabā pirms Vasarsvētkiem, cik tur bija apustuļu? 11! Jūda bija pakāries. Vai mācekļi to uzlūkoja kā problēmu? Vai viņi uzskatīja, ka saglabāt skaitu 12 ir svarīgi? Jā, viņi teica, ka aizvietot Jūdu ir svarīgi, un tāpēc pieņēma lēmumu. Vai tas bija šāds: “Dabūsim vēl 2, būsim 13! Un kāpēc ne 14?” Vai tā? Nē. Viņi teica: “Vēl vienu. Paliksim pie skaita, kuru izvēlējās Jēzus.” Viņi izvēlējās divus, un tad bija jāizvēlas viens no šiem diviem. Viņi meta meslus un izvēlējās Matiju. Tiklīdz viņi ir aizvietojusi trūkstošo, nāk notikumi, par kuriem lasām 2. nodaļā – tiek izliets Svētais Gars un draudze sāk strauji izplesties. Šis skaitlis kaut ko simbolizē. Vai augšistabā bija tikai 12 cilvēki, kuri saņēma Svēto Garu? Nē, tur bija 120. Bet šiem 12 bija īpaša nozīme.

Viens no jautājumiem, kuru mums bieži uzdod, ir diezgan pašsaprotams – kāpēc 4 eņģeļi? Četri eņģeļi, kas tur četrus zemes vējus. Četri vēji simbolizē ziemeļus, dienvidus, austrumus un rietumus. Atklāsmes grāmata saka, ka jau drīz pār pasauli nāks briesmīga tiesa. Šie strīdu vēji, šīs briesmīgās tiesas un mocības, un bazūnes, tas viss nāks pār pasauli. Bet pirms šīs lietas notiek, ir jānotiek Dieva ļaužu apzīmogošanai.

Šeit jums ir attēls ar četriem eņģeļiem, kas satur šīs tiesas.

Ir tik ļoti svarīgi, lai Dieva ļaudis tiktu apzīmogoti. Tad tiek runāts par Dieva zīmogu. Man ātri jāpastāsta, kas tas ir. Bibēlē jūs varat izlasīt, piem., Efez. 4:30 “Un neapbēdināt Dieva Svēto Garu, ar ko esat apzīmogoti atpestīšanas dienai.” Tātad Atklāsmes grāmatā visi, kurus Dievs ir apzīmogojis, ir Svētais Gars. Vai varam tam piekrist? Nevar būt cilvēki ar Dieva svēto zīmogu,

bet bez Svētā Gara. Tālāk Jesajas 8:16 “Es ieslēgšu Tā Kunga liecības un aizzīmogošu Viņa norādījumus savos mācekļos!” Viskonzentrētāk Dieva likums ir atklāts Desmit baušļos. Tur, aptuveni 300 vārdos, Viņš atklāj savu pilnīgo gribu; un Viņa likuma vidū, visgarākajā bauslī, jūs atrodat vārdu “svēts”. Dieva ļaudis ir aicināti būt svēti, pildīti ar Svēto Garu, un ceturtajā bauslī ir teikts, ka sabats ir svēts.

Ziniet, ir tikai viena reize, kad Dievam kāda frāze ir veltīta trīs reizes pēc kārtas, tas ir Jesajas 6. nodaļā – “Svēts, svēts” un tad trešo reizi “svēts ir Tas Kungs!” (Jes. 6:3) Nekur nav teikts “Mīlestība, mīlestība, mīlestība ir Dievs” vai “Žēlastība, žēlastība, žēlastība ir Dievs”. Dievs Sevi identificē kā varenu un svētu Dievu. Viņš mums pavēsta, ka ir bauslis, kas ir īpaši svēts. Mūsu dzīve norit laikā, un viens no baušļiem ir par svētu laiku ar svētu Dievu. Kāda tā ir privilēģija – mēs esam ielūgti pielūgt Dievu svētā dienā!

Cilvēki domā – kāda gan nozīme konkrētai dienai, kāda atšķirība? Atšķirība ir. Dievs ir svēts, un Dieva Likumam ir jātop apzīmogotam starp Viņa mācekļiem. Tas nozīmē, ka viņi pielūdz Īsto Dievu.

“Mēs esam ielūgti pielūgt Dievu svētā dienā!”

Par ko norisinās cīņa pēdējās dienās? Par pielūgsmi! Divi brāļi, Ādama un Ievas bērni, iesākumā abi pielūdza, un abi teica, ka pielūdz vienu un to pašu Dievu. Viens to darīja pēc sava prāta; viņš teica: “Nav nozīmes, ka es pielūgsmi nedaudz izmainu, daru, kā pats vēlos.” Otrs pielūdza veidā, kādu bija noteicis Dievs. Un tas, kurš savā pielūgsmē bija gājis pa nepareizu ceļu, sāka vajāt to, kura pielūgsmē bija pareiza. Vai tas atkārtosies pēdējās dienās? Jā. Viņi abi teica, ka pielūdz vienu un to pašu Dievu. Tātad tam ir nozīme.

*(Turpinājums oktobra numurā.
Tulkoja Anna Rozenberga)*

TITULI UN VĀRDI BĪBELĒ

Sākot ar šo numuru turpinājumos publicēsim Bibēlē atrodamos titulus un vārdus, ar kādiem Rakstos apzīmēts Dievs, Jēzus Kristus, Svētais Gars, draudze, kalpi, svētie, sātans un ļaunie. Šis saraksts nav pilnīgs – pētot Vārdu, jūs varēsiet to papildināt paši ar saviem atradumiem.

DIEVS

Akmens kalns 2. Sam. 22:2

Debesu Tēvs Mt. 6:26

Dievs Tēvs 5. Moz. 10:17

Dzīvais Dievs Joz. 3:10

ES ESMU 2. Moz. 3:14

Gaismas Tēvs Jēk. 1:17

Israēla Dievs (Svētais) Jes. 29:23; Jes. 30:11

Israēla klints Jes. 30:29

Israēla Svētais Ps. 71:22

Kungs 2. Moz. 6:3

Kungs Cebaots 1. Sam. 1:11; Jēk. 5:4

Kungs Israēla Dievs 1. Laiku 29:10

Kungu Kungs 5. Moz. 10:17

Mana pils 2. Sam. 22:2

Mans Glābējs 2. Sam. 22:2

Mūsu Tēvs Mt. 6:9

Mūžīgais Dievs 5. Moz. 33:27

Soģis 1. Moz. 18:25

Spēks 2. Moz. 15:2

Stiprais Dievs 2. Moz. 15:2

Visaugstais 5. Moz. 32:8

Visuvarenais 1. Moz. 17:1

Visuvarenais Dievs 2. Moz. 6:3

Sagatavoja Skaidrite Teremta

SABATSKOLAS ELEMENTI: APKĀRTĒJĀS SABIEDRĪBAS AIZSNIEGŠANA CAUR SABATSKOLU

Sabatskolu vietējās draudzēs bieži vien neuzlūko kā misijas instrumentu. Tam draudzēs tiek paredzētas misijas nodaļas vai tiek gaidīts īpašs mācītājs – misionārs. Tomēr saskaņā ar Sabatskolas rokasgrāmatu vietējās draudzes sabatskolai ir paredzēts būt par svarīgu misijas instrumentu apkārtējās sabiedrības aizsniegšanā.

Trešais sabatskolas elements

Sabatskolas rokasgrāmatā rakstīts, ka adventistu sabatskolai ir četri elementi: Vārda studijas, sadraudzība, apkārtējās sabiedrības aizsniegšana un vispasaules misijas uzsvārs. Šis trešais elements ir apzīmēts ar angļu vārdu: *outreach*, kuru ir sarežģīti iztulkot latviski, bet tas apzīmē apkārtējās sabiedrības vai kopienas aizsniegšanu. Par to rokasgrāmatā ir rakstīts: sabatskola palīdz dalībniekiem satvert draudzes misijas vīziju apkārtējā sabiedrībā, sagatavo tos kalpošanai un iedvesmo uz liecināšanu. Sabatskola izveido programmas, kuras iesaista draudzes locekļus dvēseļu glābšanas aktivitātēs.

Kāpēc vīzija apkārtējās sabiedrības aizsniegšanai?

Kas tiek sagaidīts? Pirmkārt, jaunu draudzes locekļu ienākšana draudzē un kristības. Otrkārt, ka būs kādi, kuri ar šīm sabiedrības aizsniegšanas aktivitātēm nodarbosies. Treškārt, ka būs pozitīva vide, kur šie jaunie draudzes locekļi vai viesi jutīsies pieņemti un iedvesmoti nākt vēl.

Pirmais solis saskaņā ar rokasgrāmatu ir vietējās draudzes misijas vīzija. Vai tavai vietējai draudzei ir šāda vīzija? Ja tās nav, tad to ir nepieciešams izstrādāt. Paraugi vīzijai pasmeļami Latvijas draudžu savienības mājas lapā, kur ir publicēta draudzes vīzija, misija un metodes. Ja jūsu vietējā draudze nav

iepazīstināta ar misijas vīziju, tad ir pienācis laiks to izdarīt.

Rakstos ir sacīts: “Kur nav atklāsmes, tur tauta kļūst mežonīga un nevaldāma.” (Sal. pam. 29:18) Jaunajā tulkojumā šie vārdi skan: “Ja pravieši klusē, tauta izlut”. Bez vīzijas draudze ir salīdzināma ar kuģi, kas brauc okeānā bez noteikta mērķa, bet cerībā, ka ieradīsies stūrmanis, kurš aizvedīs kuģi miera ostā. Sabatskolas skolotāji var kļūt par šādiem stūrmaņiem, kuri ved vietējās draudzes kuģi noteiktā virzienā. Viņiem ir skaidra vīzija, kurp draudze virzās. Šī vīzija tiek ietverta ikvienā sabatskolas temata izklāstā. Vietējās draudzes locekļiem ir skaidra draudzes misijas vīzija, un tai ir pakļautas gan Bībeles studijas, gan sadraudzība. Visas sabatskolas vadīšanas mērķis ir apkārtējās sabiedrības aizsniegšana ar evaņģēliju. Ja šīs vīzijas nav, notiek vietējās draudzes “vārišanās savā sulā”, tad nav iedvesmojošas garīgās izaugsmes vai noris nebeidzami savstarpēji konflikti. Par nelaimi, apkārtējā sabiedrība to ātri vien uzzina un saprot, ka šai draudzei nav perspektīvas “vīzijas”, kura tos iedvesmotu aiziet no pasaulīgā dzīvesveida un pievienoties šim Kristus gaidītāju pulcinam. Notiek arī pretējais – apkārtējā sabiedrība ātri uzzina, ka vietējai draudzei ir iedvesmojoša vīzija un tā spēj uzrunāt cilvēkus.

Sabatskola, kas iedvesmo liecināt

Sabatskolā viss ir savstarpēji saistīts. Bībeles studijām ir jānotiek sadraudzības atmosfērā, lai tā būtu vide, kur ienākt viesiem, interesentiem un jauniem draudzes locekļiem. Iedvesmojoša sabatskola sniedz atbalstu nospīstajiem, bēdīgajiem, dzīves nedienu nomāktajiem. Tā var būt kā svaiga gaisa malks. Tā var būt kā maize

izsalkušajam vai ūdens izslāpušajam.

Kad vietējās draudzes locekļi stāsta par staigāšanu tā Kunga priekšā, tie jūtas iedvesmoti. Draudzes viesi ātri vien saprot, vai liecināšana par Dievu ir patiesa, vai arī tā ir tikai, atvainojos par tiešumu, “muldēšana”. Dažkārt vietējās draudzes locekļi neredz atšķirību. Viens stāsta, kā rod iedvesmu no Rakstiem un satver Dieva roku grūtos brīžos, stāsta iedvesmojošu liecību, kura garīgi paceļ klausītājus. Turpretī cits sāk stāstīt, kā iepazīstas ar meitenēm un skaita tām savu dzeju, kā atrod citu cilvēku pazaudētu naudu, vai arī līdzdala savas negatīvās izjūtas, nebeidzamus slimību aprakstus, ieteikumus, kā pagatavot ārstnieciskus līdzekļus no govju mēsliem vai mušmirēm (atvainojos par detaļām, bet ne tikai tas vien ir dzirdēts sabatskolas laikā), līdzdala savas individuālās teoloģijas konceptus, rasistiskus aizspriedumus, stāsta, kā sātans nakts laikā tam krata gultu, apraksta redzētos spokus un vēl sazin ko tā, ka ir kauns klausīties, bet šo vārdu plūdu pārtraukšana izraisa konfliktu. Šādi runātāji iebilst: “Man nedeļa izteikties!” Šādi cilvēki ar neparastu iedvesmu spēj padarīt liecināšanas pasākumu par vietu, kur Dieva meklētājs otrreiz nespers savu kāju. Protams, šāds liecināšanas veids atklāj runātāju zemo garīgo un intelektuālo līmeni. Te ir veicams audzināšanas darbs. Tam ir nepieciešama iedvesmojoša draudzes vīzija un mērķis.

Kādam nolūkam notiek liecināšana? Vai tikai tādēļ, ka MAN gribas kaut ko pateikt? Vai ne tādēļ, ka draudzes viesiem ir nepieciešamība iepazīties ar Jēzu Kristu? To ir svarīgi saprast un izšķirt ikvienam – daudz svarīgāk ir liecināt par Kristu tā, lai tas nes svētību

klausītājiem, nevis par katru cenu pateikt to, ko MAN gribētos pasacīt. Liecināšana nedrīkst tapt par vietu, kur indivīds lielītos par sevi, savu izcilību un saviem labajiem darbiem, tai jābūt vietai, kur tiek apliecināti dzīvā Dieva lielie darbi šodien. Liecināšana par Dievu ir tāda, kur Dievs ir liels, bet es esmu mazs.

Programmas dvēseļu glābšanā

Nekad neesmu dzirdējis par programmām sabatskolā, kuras būtu domātas dvēseļu glābšanai. Nekad neesmu dzirdējis, ka sabatskolas laikā būtu izskanējis aicinājums pieņemt Kristu vai sekot Viņa aicinājumam nest evaņģēliju pasaulei. Vai sabatskola ir vieta, kur izskanēt šim aicinājumam? Skolotājs varētu iztēloties sevi kā Kristus vēstnesi, kurš aicina uz cilvēku dzīves pārmaiņām. Varbūt starp klātesošajiem ir kāds, kurš dzirdēs šo dvēseles glābjošo vēsti pēdējo reizi savā mūžā? Tas gan nenožīmē, ka sabatskolas nodarbība būtu jāpārvērš par stīvu pasākumu, kur kā zirņus nober Rakstu vietas vai pauž saukļus, kuru jēgu vairs neviens nesaklaus. Sabatskolas nodarbība varētu būt kā kulminācijas punkts draudzes locekļu misijas darbībai sabiedrībā nedēļas laikā. Sabatskola varētu būt kā vieta, kur izskan iedvesmojošas liecības par Kristus evaņģēlija uzvaru, dvēseļu glābšanu un Svētā Gara spēku.

Ja “dvēseļu glābšana” notiek tikai sabatskolas laikā, tad tas nav dabiski. Dvēseļu glābšanai ir jāizceļas

no draudzes vīzijas, un tai ir jābūt nozīmīgai daļai no kopējās locekļu individuālās kalpošanas apkārtējā sabiedrībā nedēļas laikā. Tās var būt dažādas programmas, kuras notiek sabiedrībā: mazās grupas, lūgšanu grupas, veselības klubīni, tematiskie pulciņi, atbalsta grupas, nodarbības ar bērniem, kolportāža, Bībeles stundas, labdarība vai individuālie labie darbi tuvākajiem cilvēkiem. Visiem šiem pasākumiem jānotiek ar mērķi – mantot dvēseles Kristum. Tas gan nenožīmē, ka cilvēki ir jāapstrādā un jāievelk draudzē. Dvēseļu mantošana var būt arī ilgāks process. Pastāv tāds termins kā *sociālais kapitāls*, kad ilgstošā laikā draudzes locekļi izveido pozitīvas attiecības ar apkārtējās sabiedrības locekļiem, kalpo viņu vajadzībām un iemanto viņu uzticību; tikai tad tie varēs aicināt sabiedrības locekļus sekot Kristum. Šis sociālais kapitāls ir ārkārtīgi svarīgs ikvienai vietējai draudzei, jo šie cilvēki, lai gan tie vēl nav vietējās draudzes locekļi, var būt šīs vietējās draudzes atbalstītāji, sabiedrotie, draugi vai personas, kuras ir atvērtas sarunām. Tas ir ļoti svarīgi, jo paver plašākas iespējas vietējai draudzei ietekmēt vietējo sabiedrību. Piemēram, Loma Lindas (ASV) pilsētiņas vietējie iedzīvotāji ļoti labi pazīst adventistu draudzi, ir bijuši saskarē ar draudzes locekļiem un ir guvuši pozitīvus iespaidus. Vietējās adventistu draudzes ir pat panākušas, ka pilsētiņas veikalos nepārdod alkoholiskos dzērienus. Tur ar vietējās pašvaldības atbalstu darbojas veselīgu dzīvesveidu veicinošās programmas un tiek sniegta palīdzība atkarībās nonākušajiem. Pateicoties adventistu draudzes darbībai, Loma Linda skaitās viens no labajiem Losandželosas rajoniem tik lielā mērā, ka tas nosaka pat nekustamo īpašumu cenas. Taču Loma Lindas draudzes met skatus arī uz kaimiņu rajoniem, kuri skaitās nelabvēlīgi, lai arī tur nestu pozitīvas pārmaiņas.

Draudzei nepieciešamā apkārtējā sabiedrība

Dažkārt, klausoties mūsu sabatskolas pasniegšanu vietējās draudzēs, es pats sev jautāju: vai šī sabatskolas nodarbība ir ar pievienoto vērtību un spēj pozitīvi ietekmēt dalībniekus uz labu?

Dažkārt ir bijuši gadījumi, kad sabatskolas nodarbības pasniegšana, dalībnieku runāšana un kopējā atmosfēra ir tāda, ka es skatos pulkstenī, gaidot, kad nodarbība beigsies. Noslēguma vārds “Āmen” tad izskan kā atpestīšana un atbrīvošana. Kāpēc notika sabatskolas nodarbība? Vai tikai tāpēc, ka bija jāizņem sabatskolas temats? Vai tomēr sabatskolas nodarbība varētu būt vērsta uz to, lai aizsniegtu arī cilvēkus, kuri ir ārpusē?

Padariet savu sabatskolu par garīgo magnētu, kas pievelk citus pie Kristus! Iesaistiet draudzes locekļus dvēseļu glābšanā! Lai tā ir vissvarīgākā aktivitāte visās jūsu programmās.

Sabatskolas skolotājiem nevajadzētu apmierināties ar temata izņemšanu, jautājumiem un diskusijām vien. Skolotāja skatījumam būtu jābūt augstākam un tālākam. Skolotājam būtu jāparedz veidi, kā aizsniegt arī tos, kuri pagaidām vēl ir ārpusē, jāpasniedz nodarbība tā, lai piepildītu vārdus:

“Bet, ja visi pravieto un ienāk iekšā neticīgs vai svešinieks, visi viņu ved pie atzišanas, visi spriež pār viņu, un viņa apslēptās sirds domas nāk zināmas, un tā viņš kritīs uz sava vaiga un apliecinās, ka tiešām Dievs ir jūsu vidū” (1kor. 14:24-25).

Ja vietējās draudzes sabatskola var kļūt par šādu Kristus liecinieku vietējā sabiedrībā, kad pat neticīgie un svešinieki apliecina, ka tur ir Dievs viņu vidū, tad sabatskolai ir pievienotā vērtība, tad caur to draudze top par pilsētu kalna galā, pasaules gaismu un zemes sāli. Tad tur var piepildīties vārdi:

“Bet visu dienu galā kalns, uz kura atrodas Tā Kunga nams, stāvēs jo stipri... daudzas tautas nāks un sacīs: “Nāciet, lai steidzamies augšup Tā Kunga kalnā un ejam Jēkaba Dieva namā, lai Viņš mums māca Savus ceļus, ka lai mēs staigājam Viņa tekas!” Jo no Ciānas izies bauslība un Tā Kunga vārds no Jeruzālemes” (Mihas 4:1-2)

Izmantotā literatūra:

Sabbath school handbook (2010). Review and Herald, Washington, DC: Sabbath school/personal ministries department, General Conference of the Seventh-day Adventists.

Andris Pešelis,
LDS Sabatskolas nodaļas vadītājs

“Padariet savu sabatskolu par garīgo magnētu, kas pievelk citus pie Kristus! Iesaistiet draudzes locekļus dvēseļu glābšanā!”

KALPOT DIEVAM, DZĪVOJOT LAUKOS

Iveta Rozalinska (28) ir SDA Ezeres draudzes locekle. Ikdienā viņa ir mamma četriem bērniem un saimniece lauku īpašumam.

Cik ilgu laiku esi draudzē? Kas Tevi pamudināja tai pievienoties?

Draudzē esmu no 15 gadu vecuma. Tajā laikā mācījos mūzikas skolā un man bija draudzene, kura bija pavisam savādāka nekā pārējie vienaudži. Mēs kopā pavadījām daudz laika. Kādu dienu, kad biju kopā ar vecākiem, satikām šo manu draudzeni, kura bija kopā ar savu tēti. Izrādījās, ka mūsu vecāki pazīst viens otru. Šīs meitenes tētis jautāja, vai mēs gribētu uzzināt kaut ko vairāk par Dievu, un uzaicināja mūs uz dievnamu, uz Ezeres draudzi. Mani vecāki teica, ka aizbrauks paskatīties un, ja viņiem patiks, tad nākošajā reizē ņems mūs, bērnus, līdz. Vecāki aizbrauca, viņiem draudzē patika, un nākošajā Sabatā uz dievnamu braucām visa ģimene kopā. Kopš tās reizes sāku apmeklēt draudzi.

Nokristījos 18 gadu vecumā. Tas bija emocionāli grūts brīdis. Tajā laikā sajutu lielu pāridarījumu, kuram nevarēju pati tikt pāri. Sapratu, ka vienīgais, kurš man nedara pāri, ir Dievs. Pēc kristībām man dzīvē bija pārbaudījums, kuru neizturēju un tā dēļ piedzīvoju daudz grūtību. Tas man ir devis lielu mācību daudz gadu garumā un veidojis par tādu cilvēku, kāda esmu tagad.

Ezeres draudze ir maza lauku draudzīte. Vai Tevi nevilina dzīve pilsētā? Kāpēc Tu izvēlēies palikt šeit un dzīvot laukos?

Es kādu laiku dzīvoju pilsētā, bet sapratu, ka neesmu radīta burzmai, steigai, es tajā nejutos labi. Tā kā man ir bērni, lasīju E. Vaitas grāmatas „Liecības draudzei” un „Kristiešu māja” par bērnu audzināšanu un tur atradu, ka ir skaidri norādīts, kā vecākiem vajadzētu rīkoties, ja viņi vēlas savus bērnus audzināt Debesu valstībai. Tur teikts, ka vislabākais ir dzīve laukos. Tā kā arī mans vīrs mīl

laukus, nolēmām, ka pārcelsimies uz dzīvi šeit, vienalga, kā ies, lai Dievs vada. Dievs apbrīnojamā veidā mums piešķīra īpašumu laukos, pēc kā arī sapratām, ka rīkojamies pareizi un šī ir īstā vieta, kur būt.

Pirms pieciem gadiem mēs ar vīru un bērniem pārcēlāmies uz laukiem, bet tā nebija mūsu māja, kur tolaik dzīvojām, un pēc kāda laika mums tā bija jāpamet. Atradām īpašumu, kuru nolēmām nopirkt, bet Dievs kārtoja apstākļus tā, ka sapratām – tā nav īstā vieta. Bija atlikusi vēl tikai nedēļa, kuras laikā mums vajadzēja atrast jaunu mājvietu. Ar asarām lūdzām Dievu, lai Viņš atrod mums dzīvesvietu. Atcerējos par savu bijušo klases audzinātāju un viņas lauku māju, par kuru zināju, ka tā ir tukša un tajā neviens nedzīvo. Dievs mīkstināja cilvēku sirdis, lai atklātu mums mājas jauno īpašnieku (šādu informāciju parasti neatklāj). Sazinājāmies ar firmu, kuras īpašumā bija māja, satikāmies un vienojāmies par trīs reizes mazāku summu nekā tā, kas tika prasīta iepriekš. Īpašumu nopirkām par tieši tādu cenu, kādu varējām atļauties, un papildus mājai nopirkām tieši tik lielu zemes platību, kādu vēlējāmies. Slavējam Dievu par to vēl šodien.

Pastāsti par savu ikdienu!

Diena sākas ap pieciem, sešiem rītā, kad pavadu vīru uz darbu. Cenšos no rīta pielūgt un arī palasīt, jo diena tad izvērsas daudz svētīgāka. Sagatavoju brokastis, vedu lielākos bērnus uz skolu un pēc tam veltu laiku mazākajiem bērniem. Laiks nepieciešams arī dzīvniekiem, jo audzējam 40 paipalas un 30 vistas, pārdodam olas. Ir arī 7 bišu stropi un dārzs, kur audzējam visu nepieciešamo iztikai. Visas rūpes ir sadalītas plānotajā pa nedēļām, pa dienām – kas man ir jāizdara. Tagad, vasarā, reizi nedēļā eju arī sēņot, jo man tas ļoti patīk. Mana ikdiena nav nekas īpašs, man šķiet (smejas). Pirms devos dekrēta atvaļinājumā, strādāju LLU mācību pētījumu saimniecībā

“Vecauce” par Dārkopības nodaļas vadītāju. Tagad esam izlēmuši, ka darbā visticamāk neatgriezīšos, vēlos būt vairāk kopā ar bērniem, mācīt viņiem darba prieku. Dzīvot laukos ir skaisti, bet strādāt ir jāprot. Tādēļ šajā pavasarī uzrakstījām un iesniedzām Eiropas projektu mazajiem lauksaimniekiem par saimniecības attīstību. Ceram paplašināt saimniecību, audzējot ekoloģiskas zemenes. Tagad lūdzu un gaidu līdz oktobrim, kad zināšu atbildi. Paļaujos uz Dievu, lai Viņš vada, kā ir labāk.

Kā ir augusti Tava ticība šo gadu laikā?

Ticības augšanu redzu ciešā saistībā ar grūtībām. Tikai un vienīgi caur grūtībām mēs augam, vismaz es personīgi. Varbūt ir kāds, kurš viegli var augt, bet es noteikti neesmu no tiem. Acīmredzot, citādāk es nevaru iemācīties (smejas). Šo pēdējo gadu laikā bija nopietnas problēmas, kad likās, ka nav risinājuma. Meklēju palīdzību pie citiem, ļoti daudz lūdzu. Sapratu, ka man ir jālauž pašai sevi, jākāpj sev pāri. Jo egoisms, kas grib dominēt, grib būt pārāks, tas ir jādabū prom. Pie Dieva tā nav! Arī cilvēku savstarpējās attiecībās ir sevi jānoliek daudz, daudz zemāk par otru, lai otrs nejūt, ka tu esi it kā galvastiesu pārāks. Tas man bija jāiemācās. Kad es to iemācījos, ieraudzīju, ka manī bijis arī kritizējošs gars. Sapratu, ka vienīgais, kurš var tiesāt, ir Dievs un tas, ko es varu darīt, ir lūgt. Dievs strādās pie cilvēka, lai kāds viņš arī būtu un ko darītu. Kad sāku uz visu skatīties no šāda skatu punkta, sevi noliekot malā arī brīžos, kad

piedzīvoju lielu netaisnību un kad viss, kas notiek, bija kā smaga nasta, ar kuru netieku galā, es metu savu nastu uz Kungu (Psalmi 55:23). Tikai tādā veidā visu iespējams pārdzīvot. Kad izjutu šo prieku, kā Dievs maina mani, izjutu vēlmi dalīties ar to, sākt kalpot.

Kādas iespējas kalpot cilvēkiem Tu saskati, dzīvojot laukos?

Iespējas patiesībā ir ļoti lielas. Pārsvārā visi lielie evaņģelizācijas pasākumi notiek pilsētās. Lauku cilvēki, sevišķi vecie cilvēki, nav pieraduši doties ārpus mājas, kur nu vēl uz kādām pilsētām. Daudziem nemaz nav iespējams nekur nokļūt. Esmu sapratusi, ka laukos cilvēkiem nepieciešama praktiska palīdzība – izmazgāt drēbes, aizvest uz veikalu, aizvest uz pilsētu, sarūpēt apģērbu. Jo šie cilvēki nelūdz palīdzību. Kad piedāvāju palīdzību, sākumā cilvēki to pat nedaudz ataida, uzreiz atbild, ka nevarēs par to samaksāt. Bet, kad viņi ierauga vēlmi, ka es tiešām vēlos palīdzēt, neko negaidot pretī, viņi sāk uzticēties un palīdzību pieņem. Cilvēki tad atveras, sāk stāstīt par savu dzīvi. Ļoti daudzi cilvēki ir vientuļi, daudzi ir atstāti vieni paši, un viņu lielākā vajadzība ir parunāties, būt ar kādu kopā. Gados vecajiem cilvēkiem ir liela dzīves pieredze, no kuras es varu daudz mācīties. Dievs man sirdī ir ielicis rūpes par šiem vecajiem un vientuļajiem cilvēkiem laukos. Protams, ir dažādi cilvēki, ir arī tādi, ar kuriem ir grūtāk saprasties, bet tad es sev saku: "Iveta, liec visu malā un atļauj viņam būt tādām, kāds viņš ir! Arī tad, ja cilvēks pasaka kaut ko ne tik jauku, Kristum ne to vien teica un darīja."

Sākumā, kad Dievs mani uzrunāja par kādu ģimeni, kuru apciemot un uzrunāt par garīgām tēmām, man nebija drosmes, jo es neko tādu nebiju darījusi, bet Dievs deva drosmi un Savu palīdzību, un tagad esmu ļoti priecīga, ka varu palīdzēt un arī pasniegt Bībeles stundas, un vest uz dievnamu. Tas ir tik liels prieks! Ir daudz cilvēku, pie kuriem doties, bet jāuzmanās, lai neklūstu pavisā, jo katram nepieciešama personīga pieeja un laiks, lai apstātos un klausītos. Sabatos braucu apmeklējumos pie cilvēkiem – gan pie tiem, kurus jau pazīstu, gan arī

pie svešiem. Tagad man ir četras ģimenes, kuras regulāri apmeklēju.

Vēl viena primāra nepieciešamība, ko laukos saskatu, ir veselības aprūpe. Dažādu iemeslu dēļ cilvēki netiek pie ārsta. Nesen iepazinos ar vienu sievieti, kura pie sava ārsta pēdējo reizi bija bijusi 1999. gadā. Bija sākušās veselības problēmas, arī es nekādi nevarēju palīdzēt, jo man nav medicīniskās izglītības, tāpēc biju priecīga viņu aizvest pie ārsta.

Jau iepriekš biju domājusi, ka būtu labi, ja es mācētu izmērīt asinsspiedienu, noteikt cukura līmeni asinīs – tādas vienkāršas, bet ļoti noderīgas lietas, lai palīdzētu vecajiem cilvēkiem, kuri netiek pie ārsta. Bet tā kā ir ģimene, bērni un saimniecība, sapratu, ka par mediķi mācīties nav iespējams. Apmeklējot savu ģimenes ārstu, dalījos ar viņu savās sirds pārdomās un lūdzu, lai viņa man iemāca mērīt asinsspiedienu. Ārste pastāstīja, ka arī viņa jaunībā domājusi līdzīgi, bet ar laiku sapratusi, ka tas nav nepieciešams, jo šie cilvēki tikai „izsūcot visu un neko nedodot pretī”, un arī man tas neesot vajadzīgs. No kabineta iznācu ļoti apmulsusi. Divas dienas par to domāju un sapratu, ka tieši tas ir mans aicinājums un ka man tas ir jādara. Dažas dienas pēc šīm pārdomām man piezvanīja kāds draudzes brālis, jo Dievs viņu bija uzrunājis man piedāvāt attālināti mācīties ASV medicīnas misionāru koledžā, kur mācās arī viņš pats. Mācību programmā ietilpst tieši tas, ko vēlos apgūt, un arī par mācībām iespējams maksāt tik, cik katrs var atļauties. Tas man bija milzīgs

pārsteigums un prieks, ko nebiju gaidījusi. Tagad esmu aizsūtījusi savu pieteikumu šīm studijām un gaidu atbildi – būšu vai nebūšu uzņemta. Šobrīd ir ļoti interesanta situācija. No vienas puses, es ļoti vēlos mācīties misijas skolā, bet, no otras puses, šajā gadā man ir arī jāpabeidz manas bakalaura studijas LLU programmā „Agronoms laukropībā” un jāizstrādā bakalaura darbs. Tāpēc ir tāda dilemma, ko darīt, kā apvienot. Pēdējā laikā arī ir pārdomas par to, ka ir tik daudz darba, ko es neesmu darījusi, un ir tik maz laika. Jo vienu brīdi šis vecais cilvēks šeit ir, bet otru brīdi vairs nav. Arī draudzē Bībeles izpētes materiāls šajā ceturksnī ir par to, ka mums jākalpo cilvēkiem viņu vajadzībās, tas mani ļoti uzrunā.

Tu vienmēr esi smaidīga un enerģijas pilna. Tevi redzot, nevar pat nojaust, ka esi mamma bērnu pulciņam, paralēli studē, dari saimniecības darbus un palidzi citiem. Kā Tu nenogursti?

To spēku visvairāk var smelties tiešām pie Dieva. Tas ir viennozīmīgi. „Es visu spēju Tā spēkā, kas mani dara stipru.” (Filip.4:13) Cilvēki jau saka: tev tur tas, tev tur šitas, kā tu ar visu vari tikt galā!? Visu var, tikai darbojies! „Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas” (Mat.6:33) – arī to esmu piedzīvojusi savā dzīvē. Problēmas, kurās grimu iekšā, pirms biju atradusi šo kalpošanu, pašas atrisinājās, kad pievērsos citu vajadzībām. Dievs sakārtojis visu tā, ka skaistāk ir tagad nekā tad, kad pati centos ar visu tikt galā. Ko Tu, cilvēks, vari bez Dieva?

Inta Priede,
Anitra Roze,
Emīlija Trubeckaja

Ūdens no klints

Sveiks, draugs! Vasara ir galā un sācies jauns mācību gads. Mazliet skumīgi, vai ne? Bet paraudzīsimies uz to no otras puses: Tev taču noteikti šajos trijos mēnešos bijis daudz lielisku piedzīvojumu, tagad varēsi tos pastāstīt saviem skolas draugiem un uzzināt, kā vasarā klājies viņiem!

Šajā reizē stāsts arī vēstīs par lielisku piedzīvojumu (kaut sākumā tas nemaz tā neizskatās) – vēl vienu piedzīvojumu ar Dievu!

Saule lēnām ausa virs tukšneša, solidama vēl vienu sevišķi karstu dienu. Tēvocis Džons ienāca lielajā vecās saimniecības mājas virtuvē. Viņš izskatījās nobažījies. Brīdi nogaidījis, tēvocis ierunājās:

„Aka ir sausa, vairs nav ne piles ūdens.”

Kaut arī pulkstens rādīja 4.30 no rīta, ārā gaisa temperatūra bija sasniegusi jau turpat 27 grādus pēc Celsija skalas.

Vasarā tēvocis Džons un tante Eta bija pieraduši celties agri pirms saules lēkta. Gatavojot brokastis trīsdesmit pieciem izsalkušiem bērniem, pagāja diezgan daudz laika. Zēniem un meitenēm vajadzēja ēst divās maiņās, jo virtuvē nebija pietiekami daudz krēslu, galdu un trauku. Bija pagājuši divi gadi, kopš tēvocis Džons un tante Eta nopirka veco rančo. Tolaik viņu sapnis bija atvērt bērnu namu bez pajumtes palikušiem bērniem, tagad vecā māja bija pilna priecīgām bērnu balsīm.

„Es aizņemšos ūdensvedēja

mašīnu no pilsētas un atvedīšu ūdeni, bet tad tu paliksi viena ar visiem darbiem. Vai varēsi tikt galā?” tēvocis Džons vaicāja.

Tante Eta pamāja: „Jā, vecākie bērni man palīdzēs. Bet ko darīsim ar aku? Mēs taču nevaram atļauties jaunu urbumu.”

„Šo pēcpusdien parunāšu ar urbēju. Varbūt viņš var atnākt un paskatīties.”

Tēvocis Džons devās ārā, bet tante Eta smagu sirdi kērās pie saviem darbiem. Dievs bija turējis viņus Savās rokās daudzus gadus un, protams, nepametīs arī tagad.

Pēc stundas ūdens cisternas mašīna bija klāt, un krātuvē ieplūda 1900 litri ūdens. Taču drīz vien tas jau bija iztērēts. Tēvocis Džons un tante Eta saprata, ka ūdens cisternas mašīnai būs jāveic vairāki braucieni dienā, lai sagādātu tādu ūdens daudzumu, kas būtu pietiekošs bērniem un fermas dzīvniekiem. Tā nu ūdensvedējs braukāja turp un atpakaļ visu dienu, bet tēvocis

Džons un tante Eta strādāja un lūdza. Problēmas nopietnību drīz vien saprata arī bērni. Arī viņi lūdza Dievam ūdeni tikpat bieži kā pieaugušie.

Nākamajā rītā urbējs atnāca pārbaudīt aku. Redzēdams satrauktās sejas un lūdzošās acis, viņš domāja, kā lai saudzīgāk pavēsta, ka vecā aka ir galīgi tukša. Tēvocis Džons to pateica viņa vietā: „Akā ūdens vairs nav, vai ne?”

Virietis paskatījās uz bērniem un skumīgi atbildēja: „Nē, man ļoti žēl, bet tur ir tikai sausas smiltis. Es mēģināšu izurbīt jaunu aku, bet neko nevaru apsolīt.”

Ieraudzījis bažas tēvoča Džona acīs, ūdens urbējs ierunājās: „Samaksāsi man, kad varēsi, bet darbu sāksu jau tagad.”

„Cik tas maksās?” tēvocis Džons piesardzīgi jautāja. Liekas naudas viņiem nebija.

Virietis saknieba lūpas, paspārdīja ar zābaku mīkstās smiltis pie kājām un atbildēja: „33 dolāri par metru. Tas

ir lētāk, nekā es parasti prasu.”

Tēvocis Džons un tante Eta apmainījās skatieniem un tad pamāja.

„Mēs jums samaksāsim. Tas gan varētu būt pēc kāda laika, – es domāju, jūs saprotat, – bet mēs samaksāsim.”

Vīrietis pasmaidīja un noslaucīja rokas netīrajās džinsēs.

„Tad nu ķeršos pie darba.”

Taču dažas stundas vēlāk viņš bezcerīgi purināja galvu. Urbja gals bija nolūzis. Tas bija jau trešais. Priekšā bija tik biezs klints slānis, ka pat dimanta urbji nevarēja izklūt tam cauri. Izurbt jaunu aku nebija nekādu cerību, un viņš devās uz māju, lai pavēstītu sliktās ziņas tēvocim Džonam un tantei Etai.

Pirmā bērnu maiņa sēdēja pie vakariņu galda. Kad urbējs ienāca mājā, visu skatienu acumirkli pievērsās viņam.

Uzklausījis sliktās ziņas, tēvocis Džons noliedzoši papurināja galvu: „Nē, nē! Nevaru noticēt, ka Dievs vēlas, lai mēs padotos! Lielākajai daļai šo bērnu nav māju. Kurp viņi dosies?”

Viņš pavērās urbējā un noteiktā balsī teica: „Atstāj savu aprikojumu šeit un pamēģini vēlreiz rīt no rīta.”

Vīrietis noplātīja rokas: „Nekas, pilnīgi nekas nevar manīties vienas nakts laikā. Tas klints slānis nekur nepazudis. Es esmu izdarījis visu, ko varēju.”

„Mēs lūgsim Dievu. Viņš mums var iedot ūdeni. Lūdzu, pamēģiniet vēl vienu reizi rītdien!” tēvocis Džons lūdzās.

„Nu labi, vēl vienu mēģinājumu rītdien. Bet tas neko nedos. Esmu gadiem urbis akas šajā apgabalā. Tas vienkārši nav izdarāms,” vīrs atteica un devās prom.

Viņam aizejot, visa lielā ģimene sapulcējās vienkop un izveidoja lielu lūgšanu apli. Visu nakti viņi turpināja lūgšanas, tikai tante Eta palaikam aiznesa uz gultām jaunākos bērnus, kuri lūdzot bija aizmiguši.

Nākamajā rītā pulksten 7.00 urbējs bija klāt. Viņš atrada tēvoci Džonu, tanti Etu un vecākos bērnus gaidām pie akas.

„Es tiešām vēlos, lai tas izdotos, bērni,” vīrs teica, laižot urbi urbumā un sākot pievienot tam garākas caurules. Pēc dažām urbšanas minūtēm viņš pievienoja vēl vienu garu cauruli.

„Noteikti esmu aizmirsis, cik tālu tiku,” viņš neizpratnes pilnā balsī ieminējās. Taču pēc brīža visas garās caurules bija izmantotas, un viņš sāka vilkt tās atpakaļ.

„Nevar būt, ka esmu tā kļūdījies,” urbējs klusi pie sevis noteica. Caurule un urbja gals bija noklāts smilšainiem dubļiem. Ieraudzījis to, vīrs bija patiesi pārsteigts: „Dubļi? Tie nevar būt dubļi, tur jābūt klintij!”

Tantei Etai pār vaigiem sāka ritēt asaras, bet tēvocis Džons apskāva viņu ar vienu roku un dažus bērnus ar otru.

„Mēģini vēlreiz,” viņš teica urbējam. „Vai Dievam ir kaut kas par grūtu?”

Jau pēc dažām dienām jaunā aka piepildījās ar dzidru, aukstu, brīnišķīgu ūdeni.

Urbējs salika instrumentus smagajā mašīnā un apstājās pie mājas, lai atsveicinātos no tēvoča Džona un tantes Etas. Viņš atrada tos sēžam pie galda, tēvoča Džona rokā bija naudas čeks. Asaru pilnām acīm viņš pavērās urbējā.

“Mēs lūdzām ūdeni, mēs nelūdzām pēc naudas, ar ko par to samaksāt, bet nupat saņēmām čeku no cilvēka, kuru nekad neesam satikuši. Summa ir tieši tik liela, lai samaksātu par akas izurbšanu,” tēvocis teica un iedeva urbējam čeku.

Ir pagājuši daudzi gadi, bet aka vēljoņām dod aukstu, tīru ūdeni 90 bērniem, kuri dzīvo namā kopā ar tēvoci Džonu un tanti Etu. Līdzās vecajam rančo uzceltas vēl daudzas citas mājas. Gadiem ejot, te mājas atraduši vairāk nekā 600 bērni. Viņi visi ir dzirdējuši stāstu par brīnumaino aku un baudījuši tās brīnišķīgo ūdeni.

Uzdevums!

Arī Bībelē atrodams kāds notikums, kur Dievs deva ļaudīm ūdeni no klints. Tas gan notika citā veidā. Kā? Izlasi 2. Mozus 17. nodaļu!

Ar ko atšķiras Bībelē vēstītais notikums no stāsta par tēvoci Džonu, tanti Etu un bērniem? Ko Tu vari mācīties no viena, bet ko – no otra notikuma?

NOA

nometne

kopā ar vārniņām

Krā: Brālīt, ko tu tur tupi zem ābeles un prāto? Meklē kādu gatavu un gardu ābolīti? Paskat, cik to te daudz! Pilna zeme!

Krū: Nē, nē, māšuk, man rudens domas galvā. Viņš jau lēnām nāk. Te, ābeļdārzā, to tik labi var sasmaržot. Āboli ir garšīgs sveiciens no rudens, bet es gribu vēl vasariņu! Vasara ir pārāk steidzīga, to es tev teikšu!

Krā: Bet cik tā bija jauka! Atceries? Kāds bija tavs mīļākais vasaras notikums, Krū?

Krū: Tur nav ko domāt – protams, nometne tajā “Trušu republikā”!

Krā: Vispār jau “Trušu karalistē”, brālīt! Man arī ļoti patika tur būt kopā ar bērniem, Noa un viņa sievu. Es biju tik priecīga! Būt kopā ar Noa viņa kuģī – visiem gan tāda laime negadās, vai ne?

Krū: Atceries, kā mēs kopā ar bērniem palīdzējām Noa celt kuģi? Zāģējām, āmurējām, būvējām!

Krā: Īstenībā Noa to šķirstu cēla 120 gadus! Trakoti ilgi!

Krū: Mums gāja drusciņ ātrāk, jo bērni palīdzēja, vai ne? Zāģētāji, naglotāji, cirtēji... mammas un tēti.

Krā: Un kā mēs dziedājām kopā ar Noa sievu!

Krū: Jā, Noa ar sievu tiešām ir paveicies! Atceries, kādus gardumus un cik daudz ēdiena viņa sarūpēja gan cilvēkiem, gan dzīvnieciņiem tik ilgam laikam! Tāda sieva ir ļoti noderīga!

Krā: Krū, noderīgs var būt āmurs vai zāģis. Cilvēkus mēs vienkārši mīlam! To tu saproti?

Krū: Saprotu, saprotu! Bet,

zini, man trakoti patika pārgājiens! Atceries, visapkārt mežs un biedelīga tumsa, bet mēs visi tā draudzīgi, ar lukturišu gaismīnām apgaismojot ceļu, tik drosmīgi ejam uz priekšu! Man nemaz nebija bail! Blakus mīli bērni... Tas tik bija ko vērts!

Krā: Labi, ka tādā tumsā ir gaismiņa un vēl kāds, kas iet pa priekšu un rāda ceļu, vai ne?

Krū: Jā, gluži kā dzīvē! DIEVS ir teicis, ka viņa draugiem ir jābūt kā gaismiņai tumsā pasaulē, lai citi tumsā nepakļūp, nesusitas un nenomaldās, bet atrod to ceļu, pa kuru vada Debestēvs.

Krā: Un tā gaisma, kas rāda ceļu, ir ļoti laba sirsnība, kas rūpējas par citiem, pareizi? Tāpat kā Noa nemitīgi rūpējās par cilvēkiem un aicināja tos paglābties šķirstā.

Krū: Jā, bet tu jau redzēji – tie tikai smējās par Noa, kamēr sāka līt lietūs, un visu zemi pārklāja ūdens. Labi, ka Noa nenobijās, bet palika paklausīgs DIEVAM!

Krā: Zini, brālīt, man ļoti patika nodarbības nometnē! Gribēju tev pateikt, lai tu vairs nekad nemet ārā manas lupatiņas, kuras es tik cītīgi krāju! Ko tik no tām nevar pagatavot! To visu varēja uzzināt un izmēģināt “Lupatu maisa” darbnīcā! Un vēl – “Mākslas darbnīcā” varēja pagatavot brīnumlietas no salvetēm!

Krū: Nu neaiztikšu es tavas lupatiņas! Bet tu, lūdzu, neapēd manas končiņas, kuras uzražoj “Konfekšu darbnīcā”! Gaidi, kad pats tevi pacienāšu, labi?

Krā: Labi, labi, tikai negaidi ilgi; ka neieņietās skopuma tārpi tavās končiņās!

Krū: Labāk nerunāsim vairs

par konfektēm! Bet vai tu redzēji, māšuk, kā “Alpīnisma darbnīcā” bērni mēģināja uzrāpties kokos? Skatījos un domāju – tā iet, ja nav spārnu, – nekas cits neatliek, kā tik stellēt kasti uz kastes un rāpties augšā kokā!

Krā: Man šķiet, bērniem tas izdevās lieliski! “Dabas pētnieka darbnīcā” bērni varēja uzzināt daudz interesantu lietu par augiem! Kā tie aug, elpo, dzīvo. Interesanti!

Krū: Un vēl ugunskurs un jaukie stāstiņi par Toto un viņa draugiem!

Krā: Un aizraujošās Bibeles stundīņas!

Krū: Man patika ēšana! Esmu laimīgs, ka DIEVS ir izdomājis arbūziņus, melonītes, riekstiņus, ēdieniņus... Tas bija arī garšīgs laiciņš!

Krā: Un arī Noa bīstamais ceļojums beidzās ar laimīgu izglābšanos! Visas briesmas viņš ar ģimeni pārcieta, jo palika DIEVAM uzticīgs.

Krū: Tā ir! Visās dzīves vētrās var jozt pie VIŅA un paglābties! Un vispār – palīdzība un glābšana vienmēr jāmeklē pie tā, kurš tevi mīl! Un tas nemainīgi ir Debestēvs!

Krā: Tāpat kā Noa bija drošībā šķirstā, tā mēs esam drošībā, ja mūsu dzīves kuģi stūrē DIEVS.

Krū: Tā ir lieliska ziņa gan lieliem, gan maziem!

Krā: Un ar šo ziņu vajag dalīties!

Krū: Es ļoti priecājos, ka DIEVS cilvēkiem dod tādas labas idejas – rīkot šādas nometnes, kurās var iemantot jaunus draugus, šīverēt, darboties un vienkārši pabūt visiem kopā!

Krā: Sirsnīgs paldies visiem, kas DIEVA plānus pārvērš īstenībā!

GARĪGĀ SPĒKA

SEMINĀRS

26.-28.

SEPTEMBRĪ

Rīgā, Baznīcas ielā 12a

PĀVELS GOIJA

evanģēlists

26. 18³⁰ SASTOPOTIES
09. AR DIEVU

27. 18³⁰ VIENOTS AR
09. DIEVA MĒRĶI

28. 11¹⁵ CĪŅA PIEDER
09. TĀM KUNGAM

15⁰⁰ LŪDZOT PAR
SAVĀM ĢIMENĒM

18⁰⁰ UZVARA PĒDĒJĀ
KRĪZĒ

ORGANIZĒ:
Septītās dienas
adventistu draudze

VAIRĀK INFO:
mob. 29869979

www.adventisti.lv